

MINISTERSTWO
EDUKACJI NARODOWEJ

EFSD
EFSD

MINISTERSTWO EDUKACJI NARODOWEJ

743[02]/ZSZ/MEN/2007. 11.06

MODUŁOWY PROGRAM NAUCZANIA
KUŚNIERZ 743[02]

Zatwierdzam

w/z MINISTRA
PODSEKRETAŹ STANU

Stojanowski
Stojanowski

Minister Edukacji Narodowej

Warszawa 2007

Autorzy:

dr inż. Jadwiga Rudecka

inż. Lidia Mnich

inż. Jadwiga Mucha

Recenzenci:

dr inż. Tadeusz Sadowski

inż. Stanisław Pietryka

Opracowanie redakcyjne:

mgr inż. Zdzisław Feldo

Korekta merytoryczna:

mgr Anna Wojciechowska

Spis treści

Wprowadzenie	3
I Założenia programowo-organizacyjne kształcenia w zawodzie	5
1. Opis pracy w zawodzie	5
2. Zalecenia dotyczące organizacji procesu dydaktyczno-wychowawczego	6
II Plany nauczania	13
III Moduły kształcenia w zawodzie	14
1. Podstawy zawodu	14
Przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska	17
Sporządzanie rysunku technicznego i odzieżowego	21
Charakteryzowanie maszyn i urządzeń stosowanych w kuśnierstwie	25
Określanie właściwości skór futerkowych	29
Charakteryzowanie dodatków i materiałów pomocniczych	33
2. Podstawy projektowania i modelowania wyrobów futrzarskich	36
Projektowanie wyrobów futrzarskich	38
Konstruowanie i modelowanie form wyrobów futrzarskich	42
3. Technologia wytwarzania wyrobów futrzarskich	46
Dobieranie skór do produkcji wyrobów futrzarskich	49
Użytkowanie maszyn, urządzeń i narzędzi kuśnierskich	52
Wykonywanie błamów ze skór futerkowych	56
Wykonywanie odzieży futrzanej	59
Wykonywanie galanterii futrzanej	62
Wykonywanie usług kuśnierskich	65
4. Organizacja produkcji kuśnierskiej	69
Organizowanie procesu wytwarzania wyrobów futrzarskich	72
Ocenianie jakości wyrobów futrzarskich	75
Pakowanie, magazynowanie i transport wyrobów futrzarskich	78
Prowadzenie działalności gospodarczej	81

Wprowadzenie

Celem kształcenia w szkole zawodowej jest przygotowanie aktywnego, mobilnego i skutecznie działającego pracownika gospodarki. Efektywne funkcjonowanie na rynku pracy wymaga: przygotowania ogólnego, opanowania podstawowych umiejętności zawodowych oraz kształcenia ustawicznego.

Absolwent współczesnej szkoły powinien charakteryzować się otwartością, wyobraźnią, zdolnością do ciągłego kształcenia i doskonalenia oraz umiejętnością oceny własnych możliwości. Wprowadzenie do systemu szkolnego programów modułowych powinno ułatwić kształtowanie takiej sylwetki absolwenta.

Kształcenie według modułowego programu nauczania charakteryzuje się tym, że:

- cele kształcenia i materiał nauczania wynikają z przyszłych zadań zawodowych,
- przygotowanie ucznia do wykonywania zawodu odbywa się głównie poprzez realizację zadań zbliżonych do tych, które są wykonywane na stanowisku pracy,
- nie ma podziału na zajęcia teoretyczne i praktyczne,
- jednostki modułowe integrują treści kształcenia z różnych dyscyplin wiedzy,
- w szerokim zakresie wykorzystuje się zasadę transferu wiedzy i umiejętności,
- proces uczenia się dominuje nad procesem nauczania,
- programy nauczania są elastyczne, poszczególne jednostki można wymieniać, modyfikować, uzupełniać oraz dostosowywać do poziomu wymaganych umiejętności, potrzeb gospodarki oraz lokalnego rynku pracy,
- umiejętności opanowane w ramach poszczególnych modułów dają możliwość wykonywania określonego zakresu pracy.

Realizacja modułowego programu nauczania zapewnia opanowanie przez uczniów umiejętności określonych w podstawie programowej kształcenia w zawodzie oraz przygotowuje do kształcenia ustawicznego.

Modułowy program nauczania składa się z modułów kształcenia w zawodzie i odpowiadających im jednostek modułowych, umożliwiających zdobywanie wiadomości oraz kształtowanie umiejętności i postaw właściwych dla zawodu.

Jednostka modułowa stanowi element modułu kształcenia w zawodzie obejmujący logiczny i możliwy do wykonania wycinek pracy, o wyraźnie określonym początku i zakończeniu, który nie podlega dalszym podziałom, a jego rezultatem jest produkt, usługa lub istotna decyzja.

W strukturze modułowego programu nauczania wyróżniono:

- założenia programowo-organizacyjne kształcenia w zawodzie,
- plany nauczania,
- programy modułów i jednostek modułowych.

Moduł kształcenia w zawodzie zawiera: cele kształcenia, wykaz jednostek modułowych, schemat układu jednostek modułowych, literaturę.

Jednostka modułowa zawiera: szczegółowe cele kształcenia, materiał nauczania, ćwiczenia, środki dydaktyczne, wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki, propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia.

Dydaktyczna mapa programu, zamieszczona w założeniach programowo-organizacyjnych, przedstawia schemat powiązań między modułami i jednostkami modułowymi oraz określa kolejność ich realizacji. Ma ona ułatwić organizowanie procesu kształcenia.

W programie został przyjęty system kodowania modułów i jednostek modułowych zawierający następujące elementy:

- symbol cyfrowy zawodu według klasyfikacji zawodów szkolnictwa zawodowego,
- symbol literowy oznaczający kategorię modułów:
 - O – dla modułów ogólnozawodowych,
 - Z – dla modułów zawodowych,
- cyfrę arabską oznaczającą kolejny moduł lub jednostkę modułową.

Przykładowy zapis kodowania modułu:

743[02].O1

743[02] – symbol cyfrowy zawodu: kuśnierz

O1 – pierwszy moduł ogólnozawodowy – Podstawy zawodu.

Przykładowy zapis kodowania jednostki modułowej:

743[02].Z1.O2

743[02] – symbol cyfrowy zawodu: kuśnierz

Z1 – pierwszy moduł zawodowy

O2 – druga jednostka modułowa w module Z1 – Konstruowanie i modelowanie form wyrobów futrzarskich.

I. Założenia programowo-organizacyjne kształcenia w zawodzie

1. Opis pracy w zawodzie

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie kuśnierz może podejmować pracę w: zakładach kuśnierskich, zakładach konfekcji skórzanej, zakładach czyszczenia i renowacji odzieży skórzanej, handlu odzieżą skórzaną i futrzaną. Może również prowadzić działalność gospodarczą.

Zadania zawodowe

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie kuśnierz powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- konstruowania i modelowania podstawowych wyrobów kuśnierskich,
- dobierania i przygotowywania skór futerkowych oraz materiałów pomocniczych do wykonywania wyrobów kuśnierskich,
- wykonywania rozkroju skór i materiałów pomocniczych według opracowanych modeli wyrobów,
- dokonywania montażu i wykończania wyrobów kuśnierskich,
- regulowania, nastawiania, dokonywania konserwacji oraz drobnych napraw maszyn i urządzeń kuśnierskich,
- dokonywania oceny jakościowej używanych wyrobów kuśnierskich oraz określania możliwości i sposobu ich renowacji.

Umiejętności zawodowe

W wyniku kształcenia w zawodzie absolwent szkoły powinien umieć:

- rozróżniać, sortować i dobierać skóry futerkowe według charakteru okrywy włosowej i tkanki skórnej,
- odczytywać rysunek żurnalowy i techniczny,
- posługiwać się podstawową dokumentacją techniczną wyrobów kuśnierskich,
- wykonywać rysunek modelowy uwzględniający układ skór w wyrobie,
- wykonywać modelowanie konstrukcyjne i wtórne form i szablonów podstawowych wyrobów kuśnierskich z uwzględnieniem układu skór w wyrobie,
- stosować metody reperacji skór futerkowych,
- stosować zgodnie z projektem plastycznym techniki rozkroju skór futerkowych,
- użytkować podstawowe maszyny i urządzenia kuśnierskie,
- obliczać zużycie skór i materiałów wykończeniowych w produkcji usługowo-miarowej,
- stosować zasady kontroli jakości wyrobów kuśnierskich,

- wykonywać kolejne etapy procesu wytwarzania wyrobu kuśnierskiego, wykonywać formy i szablony podstawowych wyrobów kuśnierskich,
- przestrzegać przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- organizować stanowisko pracy zgodnie z wymaganiami ergonomii,
- komunikować się z uczestnikami procesu pracy,
- przestrzegać przepisów kodeksu pracy dotyczących praw i obowiązków pracownika oraz pracodawcy,
- stosować przepisy prawa w zakresie wykonywanych zadań zawodowych,
- korzystać z różnych źródeł informacji,
- udzielać pierwszej pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach przy pracy,
- prowadzić działalność gospodarczą.

2. Zalecenia dotyczące organizacji procesu dydaktyczno-wychowawczego

Podstawowym celem kształcenia jest przygotowanie absolwenta szkoły do wykonywania prac związanych z wytwarzaniem wyrobów futrzarskich oraz wyposażenie w wiedzę i umiejętności niezbędne do kontynuacji kształcenia w formach szkolnych i pozaszkolnych.

Program nauczania obejmuje kształcenie ogólnozawodowe i zawodowe. Kształcenie ogólnozawodowe zapewnia orientację w zawodzie i ułatwia ewentualną zmianę zawodu. Kształcenie zawodowe ma na celu przygotowanie absolwenta szkoły do realizacji zadań na typowych dla zawodu stanowiskach pracy. Ogólne i szczegółowe cele kształcenia wynikają z podstawy programowej kształcenia w zawodzie.

Moduły, wyodrębnione według kryteriów przyjętych dla zawodu, są podzielone na jednostki modułowe. Zawierają one treści programowe stanowiące określoną całość.

Realizacja celów kształcenia modułów i jednostek modułowych zapewnia opanowanie umiejętności, umożliwiających wykonywanie określonego zakresu pracy. Czynnikiem sprzyjającym nabywaniu umiejętności zawodowych jest wykonywanie ćwiczeń określonych w programach jednostek modułowych.

Treści programowe zawarte są w czterech modułach: w jednym ogólnozawodowym oraz w trzech modułach zawodowych.

Moduł ogólnozawodowy 743[02].O1 – Podstawy zawodu – składa się z pięciu jednostek modułowych. Programy poszczególnych jednostek obejmują treści dotyczące: przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska, sporządzania rysunku technicznego i odzieżowego, charakteryzowania maszyn i urządzeń stosowanych w kuśnierstwie oraz określania właściwości skór

futerkowych, charakteryzowania dodatków i materiałów pomocniczych stosowanych w kuśnierstwie.

Moduł zawodowy 743[02].Z1 – Podstawy projektowania i modelowania wyrobów futrzarskich – składa się z dwóch jednostek modułowych, zawierających treści dotyczące projektowania podstawowych wyrobów futrzarskich oraz konstruowania i modelowania form wyrobów futrzarskich.

Moduł zawodowy 743[02].Z2 – Technologia wytwarzania wyrobów futrzarskich – składa się z sześciu jednostek modułowych, które zawierają treści dotyczące dobierania skór do produkcji wyrobów futrzarskich, użytkowania maszyn, urządzeń i narzędzi kuśnierskich, wykonywania błamów ze skór futerkowych, wykonywania odzieży i galanterii futrzanej oraz wykonywania usług kuśnierskich.

Moduł zawodowy 743[02].Z3 – Organizacja produkcji kuśnierskiej – składa się z czterech jednostek modułowych, które obejmują zagadnienia dotyczące organizowania procesu wytwarzania wyrobów futrzarskich, oceniania jakości wyrobów futrzarskich, pakowania, magazynowania i transportu wyrobów futrzarskich oraz prowadzenia działalności gospodarczej.

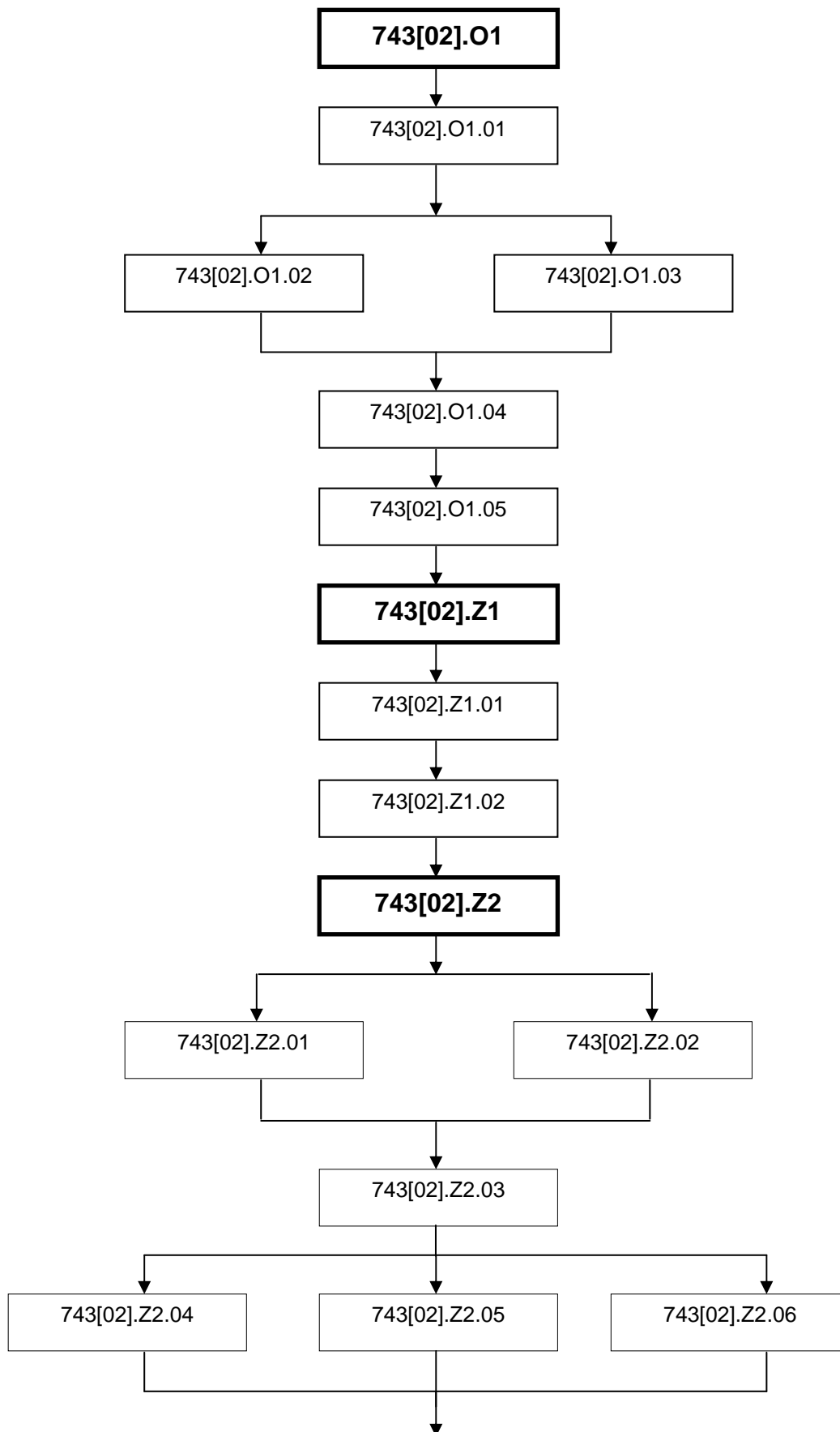
Wykaz modułów i jednostek modułowych przedstawiono w tabeli, w której określono czas przewidziany na ich realizację.

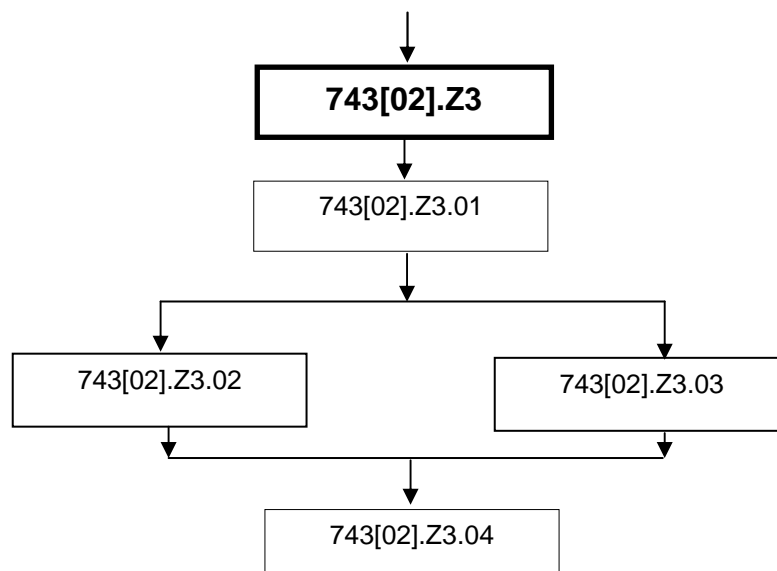
Wykaz modułów i jednostek modułowych

Symbol jednostki modułowej	Zestawienie modułów i jednostek modułowych	Orientacyjna liczba godzin na realizację
	Moduł 743[02].O1 Podstawy zawodu	324
743[02].O1.01	Przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska	36
743[02].O1.02	Sporządzanie rysunku technicznego i odzieżowego	72
743[02].O1.03	Charakteryzowanie maszyn i urządzeń stosowanych w kuśnierstwie	36
743[02].O1.04	Określanie właściwości skór futerkowych	144
743[02].O1.05	Charakteryzowanie dodatków i materiałów pomocniczych	36
	Moduł 743[02].Z1 Podstawy projektowania i modelowania wyrobów futrzarskich	180
743[02].Z1.01	Projektowanie podstawowych wyrobów futrzarskich	36
743[02].Z1.02	Konstruowanie i modelowanie form wyrobów futrzarskich	144
	Moduł 743[02].Z2 Technologia wytwarzania wyrobów futrzarskich	1188
743[02].Z2.01	Dobieranie skór do produkcji wyrobów futrzarskich	50
743[02].Z2.02	Użytkowanie maszyn, urządzeń i narzędzi kuśnierskich	160
743[02].Z2.03	Wykonywanie błamów ze skór futerkowych	252
743[02].Z2.04	Wykonywanie odzieży futrzanej	522
743[02].Z2.05	Wykonywanie galanterii futrzanej	84
743[02].Z2.06	Wykonywanie usług kuśnierskich	120
	Moduł 743[02].Z3 Organizacja produkcji kuśnierskiej	144
743[02].Z3.01	Organizowanie procesu wytwarzania wyrobów futrzarskich	48
743[02].Z3.02	Ocenianie jakości wyrobów futrzarskich	36
743[02].Z3.03	Pakowanie, magazynowanie i transport wyrobów futrzarskich	24
743[02].Z3.04	Prowadzenie działalności gospodarczej	36
	Razem	1836

Na podstawie wykazu modułów i jednostek modułowych sporządzono dydaktyczną mapę programu.

Dydaktyczna mapa program

Zmiana kolejności realizacji modułów i jednostek modułowych powinna być poprzedzona analizą dydaktycznej mapy programu oraz treści programowych jednostek modułowych.

Nauczyciele realizujący program nauczania powinni posiadać przygotowanie w zakresie kształcenia modułowego, aktywizujących metod nauczania, pomiaru dydaktycznego oraz projektowania i opracowywania pakietów edukacyjnych. Nauczyciele kierujący procesem kształtowania umiejętności powinni udzielać pomocy w rozwiązywaniu problemów związanych z realizacją zadań, sterować tempem pracy uczniów, z uwzględnieniem ich predyspozycji oraz doświadczeń. Ponadto, powinni kształtować zainteresowania zawodem, określać możliwości dalszego kształcenia, zdobywania nowych umiejętności. Powinni również kształtować pożądane postawy uczniów jak: rzetelność i odpowiedzialność za pracę, dbałość o jej jakość, porządek na stanowisku pracy, poszanowanie dla pracy innych osób, dbałość o racjonalne stosowanie materiałów.

Nauczyciele powinni uczestniczyć w organizacji techniczno-dydaktycznej bazy szkoły oraz aktualizacji programów nauczania. Wskazane jest opracowywanie przez nauczycieli pakietów edukacyjnych do wspomagania realizacji programów jednostek modułowych. Wskazane jest, aby kształcenie modułowe było realizowane z uwzględnieniem aktywizujących metod nauczania: sytuacyjnej, projektów, tekstu przewodniego, ćwiczeń praktycznych.

Prowadzenie zajęć z zastosowaniem aktywizujących metod nauczania wymaga przygotowania materiałów, jak: teksty przewodnie do ćwiczeń, instrukcje stanowiskowe, instrukcje obsługi maszyn i urządzeń.

W trakcie realizacji programu należy zwracać uwagę na samokształcenie uczniów, korzystanie z różnych źródeł informacji, jak: podręczniki, normy, instrukcje, poradniki, katalogi, pozatekstowe źródła informacji. Treści kształcenia należy aktualizować, uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt.

Istotnym elementem kształcenia zawodowego jest proces sprawdzania i oceniania edukacyjnych osiągnięć uczniów. Wskazane jest prowadzenie badań diagnostycznych, kształtujących i sumujących.

Badania diagnostyczne prowadzone na początku procesu kształcenia mają na celu określenie poziomu oraz zakresu wiedzy i umiejętności uczniów. Wyniki badań należy wykorzystywać w trakcie procesu kształcenia.

Badania kształtujące prowadzone w trakcie realizacji programu mają na celu dostarczanie informacji dotyczących efektywności procesu kształcenia. Informacje uzyskiwane z badań umożliwiają dokonywanie niezbędnych korekt w procesie kształcenia.

Badania sumujące powinny być prowadzone po zakończeniu realizacji programów jednostek modułowych. Wyniki badań pozwalają na ocenę stopnia realizacji celów kształcenia.

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno być dokonywane w trakcie i na zakończenie realizacji programów jednostek. Umiejętności intelektualne mogą być sprawdzane za pomocą sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów osiągnięć szkolnych. Umiejętności praktyczne mogą być sprawdzane za pomocą obserwacji pracy uczniów podczas wykonywania zadań oraz sprawdzianów praktycznych z zadaniami typu próba pracy.

Prowadzenie pomiaru dydaktycznego wymaga określenia kryteriów i norm oceniania, opracowania testów osiągnięć, arkuszy obserwacji oraz arkuszy oceny postępów uczniów.

Środki dydaktyczne niezbędne do realizacji procesu kształcenia zostały zamieszczone w programach poszczególnych jednostek modułowych. Orientacyjna liczba godzin na realizację programów jednostek modułowych, określona w wykazie modułów i jednostek modułowych, może ulegać zmianie w zależności od stosowanych metod nauczania, środków dydaktycznych oraz aktualnych potrzeb edukacyjnych.

Programy jednostek modułowych wyodrębnionych w poszczególnych modułach powinny być realizowane w różnych formach organizacyjnych w pracowniach i warsztatach szkolnych oraz w zakładach produkcyjnych.

W zintegrowanym procesie kształcenia modułowego nie ma podziału na zajęcia teoretyczne i praktyczne. Formy organizacyjne pracy uczniów powinny być dostosowane do specyfiki treści programowych oraz metod nauczania.

Realizacja programów jednostek modułowych powinna odbywać się w grupie liczącej do 15 uczniów, a w miarę potrzeb z podziałem na zespoły 3-4 osobowe.

Kształtowanie umiejętności praktycznych powinno odbywać się na odpowiednio wyposażonych stanowiskach pracy w pracowniach i warsztatach szkolnych oraz na stanowiskach ćwiczeniowych w zakładach produkcyjnych.

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie według modułowego programu nauczania powinna posiadać odpowiednie warunki lokalowe oraz wyposażenie techniczne i dydaktyczne.

W szkole kształcącej w zawodzie kuśnierz powinny być zorganizowane i wyposażone następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- pracownia projektowania i modelowania wyrobów kuśnierskich,
- pracownia materiałoznawstwa futrzarskiego i odzieżowego,
- warsztaty szkolne.

Nauka zawodu powinna odbywać się w ścisłej współpracy z przedsiębiorstwami produkującymi wyroby futrzarskie. Umożliwi to poznanie nowoczesnego wyposażenia technicznego, innowacji technologicznych oraz rzeczywistych warunków pracy, co wpłynie na podniesienie jakości kształcenia.

II. Plany nauczania

PLAN NAUCZANIA

Zasadnicza szkoła zawodowa

Zawód: kuśnierz 743[02]

Lp.	Moduły kształcenia w zawodzie	Dla młodzieży	Dla dorosłych	
		Liczba godzin tygodniowo w trzyletnim okresie nauczania	Liczba godzin tygodniowo w trzyletnim okresie nauczania	Liczba godzin w trzyletnim okresie nauczania
		Klasy I-III	Semestry I-VI	
Forma stacjonarna	Forma zaoczna			
1.	Podstawy zawodu	9	8	124
2.	Podstawy projektowania i modelowania wyrobów futrzarskich	5	4	68
3.	Technologia wytwarzania wyrobów futrzarskich	33	24	454
4.	Organizacja produkcji kuśnierskiej	4	3	56
Razem		51	39	702

III. Moduły kształcenia w zawodzie

Moduł 743[02].O1 Podstawy zawodu

1. Cele kształcenia

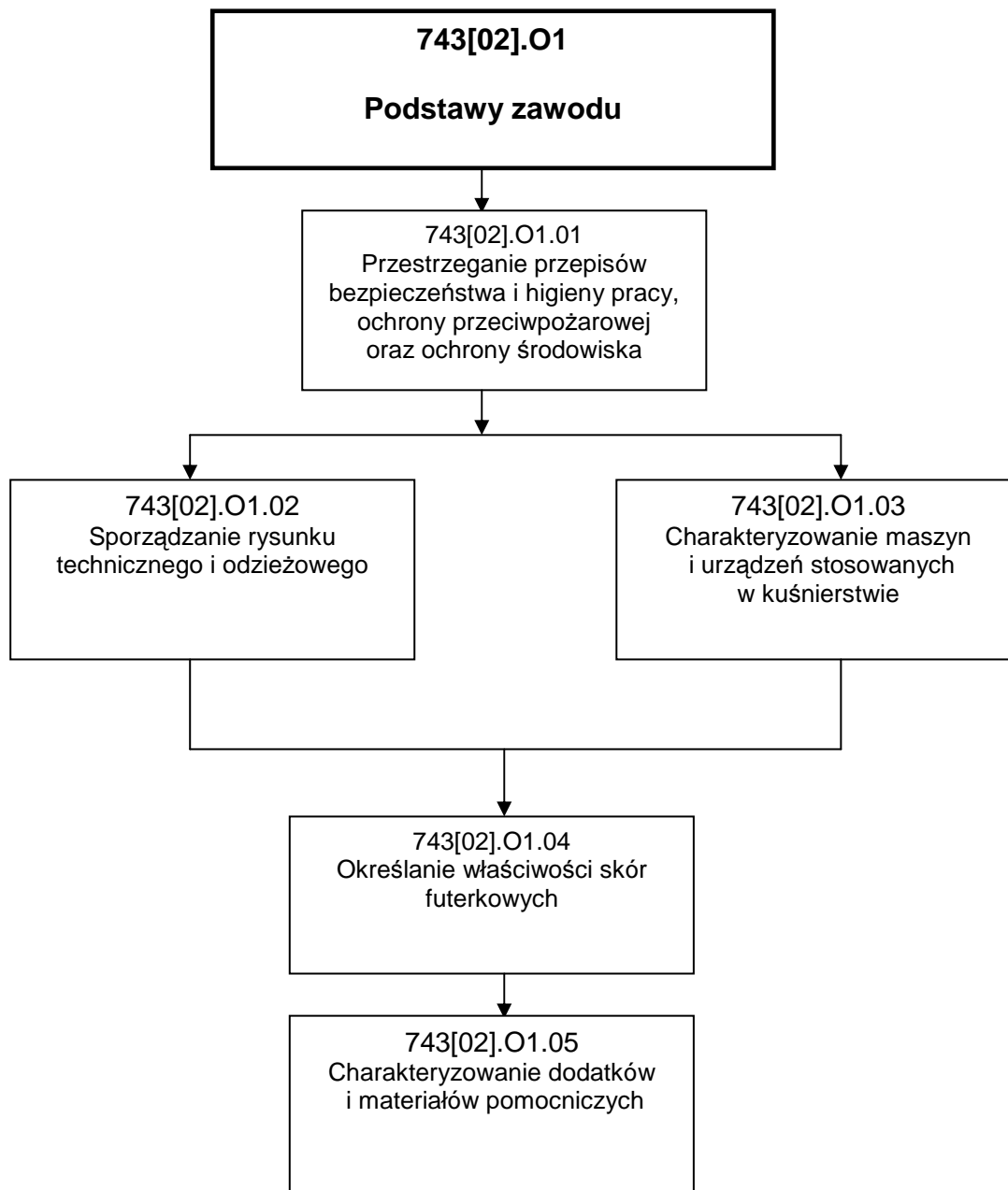
W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- przestrzegać przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- określać zagrożenia zdrowia powstające podczas wytwarzania i przerobu surowców skórzanych i skór wyprawionych,
- udzielać pierwszej pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach przy pracy,
- wykonywać rysunki techniczne i odzieżowe,
- charakteryzować maszyny i urządzenia stosowane w kuśnierstwie,
- określać zasady regulacji oraz konserwacji maszyn i urządzeń technicznych,
- charakteryzować budowę histologiczną oraz topograficzną skóry surowej i włosa,
- charakteryzować główne procesy wyprawy i wykończenia skór,
- określać właściwości skór wyprawionych i metody ich badań,
- rozpoznawać wady i uszkodzenia skór wyprawionych,
- oceniać jakość skór wyprawionych,
- charakteryzować materiały pomocnicze i dodatki stosowane w konfekcjonowaniu wyrobów futrzarskich,
- korzystać z różnych źródeł informacji technicznych.

2. Wykaz jednostek modułowych

Symbol jednostki modułowej	Nazwa jednostki modułowej	Orientacyjna liczba godzin na realizację
742[02]O1.01	Przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska	36
742[02]O1.02	Sporządzanie rysunku technicznego i odzieżowego	72
742[02]O1.03	Charakteryzowanie maszyn i urządzeń stosowanych w kuśnierstwie	36
742[02]O1.04	Określanie właściwości skór futerkowych	144
742[02]O1.05	Charakteryzowanie dodatków i materiałów pomocniczych	36
Razem		324

Schemat układu jednostek modułowych

Literatura

- Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. WSiP, Warszawa 1999
- Buczyńska L., Burzyński C.: Kuśnierstwo 2. WSiP, Warszawa 1986
- Burzyński C., Suliga A.: Kuśnierstwo 1. WSiP, Warszawa 1976
- Chyrosz M., Zembowicz-Sułkowska E.: Materiałoznawstwo odzieżowe. WSiP, Warszawa 1999
- Czurkowa M., Ulawska-Bryszewska I.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych. WSiP, Warszawa 1998
- Fałkowska-Rękawek E.: Podstawy projektowania odzieży. WSiP, Warszawa 2000
- Gutowska-Rychlewska M.: Historia ubiorów. Ossolineum, Wrocław-Warszawa-Kraków 1968
- Hasen A.: Bezpieczeństwo i higiena pracy. WSiP, Warszawa 1998
- Kodeks Pracy
- Korczak K., Szymańska J.: Rysunek zawodowy dla Szkół Przemysłu Skórzanego. WSiP, Warszawa 1998
- Lasek W., Persz T.: Technologia wyprawy skór. Cz. I i II. WSiP, Warszawa 1981
- Mac S., Leowski J.: Bezpieczeństwo i higiena pracy dla szkół zasadniczych. WSiP, Warszawa 2000
- Parafianowicz Z.: Szkolny słownik odzieżowy. WSiP, Warszawa 2000
- Persz T.: Materiałoznawstwo skórzane. WSiP, Warszawa 1974
- Sadowski T.: Materiałoznawstwo dla kuśnierzy. WSiP, Warszawa 1989
- Szyller E.: Historia ubiorów. PWSZ, Warszawa 1960
- Woźniakiewicz W.: Materiałoznawstwo futrzarskie. WSiP, Warszawa 1965
- Praca zbiorowa: Bezpieczeństwo i ochrona człowieka w środowisku pracy. Ergonomia. CIOP, Warszawa 1999
- Praca zbiorowa: Bezpieczeństwo pracy i ergonomia. CIOP, Warszawa 1999

Wykaz literatury należy aktualizować w miarę ukazywania się nowych pozycji wydawniczych.

Jednostka modułowa 743[02].O1.01

Przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- zastosować podstawowe przepisy prawa dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy,
- określić prawa i obowiązki pracownika i pracodawcy,
- zastosować przepisy ochrony przeciwpożarowej,
- określić zagrożenia dla człowieka i środowiska powstające podczas wykonywania operacji technologicznych wytwarzania wyrobów futrzarskich,
- określić zagrożenia występujące podczas stosowania chemicznych roztworów roboczych, barwienia natryskowego i klejenia elementów wyrobów,
- określić sposoby zapobiegania zagrożeniom zdrowia i życia pracowników,
- zabezpieczyć dostęp do szkodliwych środków chemicznych,
- zastosować odzież i sprzęt ochronny oraz środki ochrony indywidualnej na poszczególnych stanowiskach pracy,
- udzielić pierwszej pomocy osobom poszkodowanym,
- zastosować podręczny sprzęt i środki gaśnicze zgodnie z zasadami ochrony przeciwpożarowej,
- dobrać zabezpieczenia i osłony ruchomych części maszyn oraz urządzeń mechanicznych,
- przewidzieć konsekwencje z tytułu naruszenia przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy w trakcie wykonywania zadań zawodowych,
- określić zasady zapobiegania wypadkom powodowanym przez czynniki środowiska pracy,
- wyjaśnić zasady zachowania się w razie wypadku przy pracy.

2. Materiał nauczania

Przepisy dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej.

Prawa i obowiązki pracownika i pracodawcy.

Ochrona środowiska i jej znaczenie dla człowieka.

Czynniki środowiska pracy: mikroklimat, zanieczyszczenie powietrza, hałas.

Zagrożenie pożarowe, zasady ochrony przeciwpożarowej.

Zagrożenia chemiczne substancjami aktywnymi oraz roztworami i zestawami roboczymi.

Czynniki mechaniczne powodujące zagrożenia: ruchome części maszyn i ich oprzyrządowania, ostre narzędzia.

Sprawność techniczna urządzeń i instalacji elektrycznych.

Zagrożenie porażeniem prądem elektrycznym.

Znaczenie odzieży ochronnej oraz środków ochrony indywidualnej dla zdrowia i życia pracownika.

Sprzęt i środki ochrony indywidualnej.

Instrukcje obsługi maszyn i urządzeń produkcyjnych.

Wypadki przy pracy.

Zasady udzielania pierwszej pomocy.

Wentylacja oraz klimatyzacja pomieszczeń produkcyjnych, biurowych i magazynowych.

Zasady kształtowania bezpiecznych i higienicznych warunków pracy.

Zabezpieczenie miejsca wypadku.

Dokumentacja powypadkowa.

3. Ćwiczenia

- Dobieranie odzieży ochronnej i sprzętu ochrony indywidualnej dla pracownika na określonym stanowisku pracy.
- Określanie zagrożeń dla różnych wydziałów zakładu produkcyjnego.
- Określanie metod zabezpieczenia ruchomych części maszyn i urządzeń.
- Wykonywanie opatrunków i sztucznego oddychania (na fantomie), zgodnie z obowiązującymi zasadami.
- Dobieranie sprzętu i środków gaśniczych w zależności od rodzaju pożaru.
- Dobieranie podręcznego sprzętu i środków gaśniczych do gaszenia pożaru.

4. Środki dydaktyczne

Teksty przewodnie do ćwiczeń.

Kodeks Pracy.

Przepisy dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy w przemyśle skórzanym.

Ilustracje i fotografie obrazujące zagrożenia na stanowiskach pracy w przemyśle przetwórstwa skóry.

Wyposażenie do ćwiczeń dotyczących udzielania pierwszej pomocy.

Urządzenia gaśnicze, sprzęt przeciwpożarowy.

Odzież ochronna i środki ochrony indywidualnej.

Katalogi oraz prospekty maszyn i urządzeń odzieżowych.

Instrukcje bezpiecznej obsługi maszyn i urządzeń.
Normy, instrukcje i przepisy dotyczące ochrony środowiska.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Program jednostki modułowej zawiera treści dotyczące przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania wyrobów futrzarskich oraz zasad kształtowania bezpiecznych i higienicznych warunków pracy.

Podczas realizacji programu należy zwrócić uwagę na obowiązki pracownika i pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, znaczenie ochrony zdrowia i życia człowieka w pracy zawodowej oraz nieprawidłowości, które mogą wystąpić w procesie pracy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska.

W procesie dydaktycznym powinny znaleźć zastosowanie następujące metody nauczania: pokaz z objaśnieniem, pokaz z instruktążem, metoda sytuacyjna, ćwiczenia praktyczne z zastosowaniem środków ochrony indywidualnej i sprzętu.

Nauczyciel prowadzący zajęcia powinien być specjalistą z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

Szczególną uwagę należy zwrócić na realizację zajęć dotyczących udzielania pierwszej pomocy osobom poszkodowanym. W trakcie zajęć każdy uczeń powinien samodzielnie wykonać na fantomie ćwiczenie dotyczące udzielania pierwszej pomocy.

Konieczne jest uświadomienie uczniom, że zdrowie i życie człowieka oraz jego ochrona w środowisku pracy jest sprawą nadrzędną.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych uczniów

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się systematycznie podczas realizacji programu jednostki modułowej na podstawie ustalonych kryteriów.

Wiadomości i umiejętności uczniów niezbędne do realizacji zadań praktycznych mogą być sprawdzane za pomocą sprawdzianów pisemnych i ustnych oraz testów osiągnięć szkolnych.

Umiejętności praktyczne proponuje się sprawdzać podczas obserwacji czynności wykonywanych przez uczniów w trakcie realizacji ćwiczeń praktycznych.

Podczas obserwacji czynności uczniów należy zwracać uwagę na:

- określanie rodzaju zagrożeń związanych z wykonywaną pracą,
- zabezpieczanie miejsc zagrożeń,
- dobieranie środków ochrony indywidualnej,
- dobieranie środków i sprzętu gaśniczego,

– stosowanie procedur udzielania pierwszej pomocy.

W końcowej ocenie osiągnięć uczniów należy uwzględnić wyniki stosowanych sprawdzianów i testów dydaktycznych oraz poziom wykonania ćwiczeń.

Jednostka modułowa 743[02].O1.02

Sporządzanie rysunku technicznego i odzieżowego

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- zorganizować stanowisko pracy do wykonywania rysunków,
- dobrać materiały i przybory do sporządzania rysunku technicznego,
- określić rodzaje pisma rysunkowego, zasady konstrukcji, wzory liter, cyfr i znaków,
- napisać tekst pismem technicznym,
- określić zasady numeracji arkuszy rysunkowych, stosowanych symboli i oznaczeń,
- dobrać odpowiednią skalę rysunku do formatu arkusza,
- zastosować rodzaje i grubość linii w rysunku technicznym,
- zastosować zasady wymiarowania rysunków technicznych,
- określić zasady sporządzania rysunku odręcznego,
- określić prawidłową kompozycję pracy plastycznej,
- zastosować zasady ustalania proporcji przedmiotów na odległość,
- narysować ubiór i jego fragmenty w rozłożeniu,
- narysować projekt ubioru damskiego na sylwetce w ruchu,
- wyjaśnić znaczenie umiejętności rysowania postaci ludzkich w zawodach odzieżowych,
- scharakteryzować rysunki odręczne odzieżowe,
- rozróżnić barwy zasadnicze, pochodne i neutralne,
- odtworzyć kolory koła barw tęczy i utworzyć barwy złamane,
- scharakteryzować cechy barw,
- dobrać barwy skóry ze względu na odcień i nasycenie barwy,
- rozróżnić cechy zestawień barw,
- wyjaśnić pojęcie relatywizmu w zestawieniach barw,
- wyjaśnić wpływ barw i ich zestawień w ubiorze na wygląd człowieka,
- wyjaśnić zasady zestawiania barw w projektowanych ubiorach,
- wyjaśnić zasady kompozycji symetrycznej i asymetrycznej,
- scharakteryzować przykłady ornamentów płaskich i przestrzennych,
- wyjaśnić pojęcie układów rytmicznych w ornamentach płaskim i przestrzennym,
- określić rolę dodatków i akcentów kolorystycznych w ubiorze,
- wyjaśnić zasady podziału form i ustalania proporcji elementów dekoracyjnych w ubiorach,
- rozpoznać ubiór ekspresyjny i stonowany,
- określić wpływ klimatu oraz obyczajów ludzi i wydarzeń historycznych na kształt i kolor ubioru,
- rozpoznać rodzaje i kształty ubiorów w poszczególnych epokach historycznych,

- rozpoznać rodzaje odzieży ze skóry, charakterystyczne dla różnych okresów historycznych,
- wykonać rysunki techniczne z zastosowaniem specjalistycznych programów komputerowych.

2. Materiał nauczania

Stanowisko pracy do wykonywania rysunków.

Przybory i materiały do rysunku technicznego.

Pismo rysunkowe, zasady kompozycji literniczych.

Arkusze rysunkowe.

Tabliczki rysunkowe.

Linie rysunkowe.

Zasady kreślenia.

Odczytywanie i wykonywanie rysunków dokumentacji technicznej.

Przybory i materiały do rysunku odręcznego.

Zasady perspektywy.

Rodzaje rysunków odręcznych.

Rysunek z natury wyrobów futrzarskich.

Cechy barw.

Zestawienia barw.

Kolorystyka i estetyka wyrobów futrzarskich.

Sylwetka statyczna i dynamiczna.

Europejskie stroje historyczne.

Rodzaje ubiorów w poszczególnych okresach historycznych.

Odzież ze skóry w poszczególnych okresach historycznych.

Specjalistyczne programy komputerowe do wykonywania rysunku technicznego.

3. Ćwiczenia

- Pisanie alfabetu pismem technicznym.
- Komponowanie układu tekstu.
- Sporządzanie tabliczki rysunkowej pismem technicznym.
- Sporządzanie arkusza kreślarskiego A4.
- Wykonywanie rysunków technicznych.
- Wykonywanie szkicu wzoru odzieży.
- Wykonywanie rysunku technicznego odzieży na podstawie szkicu.
- Wymiarowanie rysunków technicznych zgodnie z Polskimi Normami.
- Klasyfikowanie barw na podstawie ich cech.
- Dokonywanie zestawień barw o określonych cechach.
- Tworzenie tonów i odcieni jednej z barw podstawowych.
- Dobieranie kolorów do zestawienia o określonych cechach i wykonywanie ich kopii.

- Dobieranie barw kontrastowych i podobnych w ubiorze.
- Rysowanie z natury figur: kobiecej, męskiej, dziecięcej.
- Rysowanie określonego stroju historycznego na sylwetce ludzkiej.
- Rozpoznawanie elementów strojów historycznych w ubiorach współczesnych i określanie epoki, z której pochodzą.
- Wykonywanie rysunków technicznych z zastosowaniem specjalistycznych programów komputerowych.

4. Środki dydaktyczne

Teksty przewodnie do ćwiczeń.

Normy dotyczące rysunku technicznego.

Plansze dydaktyczne przedstawiające: pismo techniczne, kolory zasadnicze i pochodne, ciepłe i zimne, zgaszone i złamane, relatywizm barw w zestawieniach, rodzaje ornamentów, złudzenia optyczne i ich wykorzystywanie w projektowaniu ubiorów.

Foliogramy przedstawiające kolejne fazy powstawania rysunku technicznego oraz symbole szwów i węzłów technologicznych odzieży.

Wzorcowy arkusz rysunku technicznego z tabelą opisową.

Rysunki techniczne przykładowych wyrobów futrzarskich.

Rysunki schematyczne sylwetki damskiej, męskiej i dziecięcej oraz sylwetki w ruchu.

Fotografie, plansze, przezrocza, albumy ze strojami z różnych okresów historycznych.

Żurnale mody, prospekty.

Przybory i materiały do rysunku technicznego.

Programy komputerowe do rysunku technicznego.

Stelaże do organizowania wystaw prac uczniowskich.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji treści programowych jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności wykonywania szkiców i rysunków technicznych, posługiwania się dokumentacją techniczną oraz stosowania zasad zestawiania barw w projektach ubiorów.

W procesie dydaktycznym wskazane jest stosowanie następujących metod nauczania: wykładu informacyjnego, pokazu z objaśnieniem, dyskusji dydaktycznej oraz ćwiczeń praktycznych.

Podczas wykonywania ćwiczeń nauczyciel powinien zwracać uwagę na rozmieszczenie materiałów i przyborów rysunkowych, oświetlenie oraz postawę ucznia podczas pracy.

Uczniowie powinni mieć możliwość korzystania z literatury zawodowej, norm, katalogów, czasopism i innych źródeł informacji.

Zajęcia powinny odbywać się w grupach 15 osobowych, w pracowni

projektowania i modelowania wyrobów kuśnierskich.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się systematycznie podczas realizacji programu jednostki modułowej na podstawie ustalonych kryteriów.

W procesie oceniania zaleca się stosować sprawdziany praktyczne oraz obserwację czynności uczniów podczas wykonywania ćwiczeń. Proponuje się również stosowanie testów osiągnięć szkolnych.

Obserwując czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń i dokonując oceny jego pracy należy zwrócić uwagę na:

- szkicowanie elementów wyrobów,
- stosowanie oznaczeń na rysunkach,
- opisywanie i wymiarowanie rysunków,
- odczytywanie dokumentacji technicznej,
- stosowanie zasad zestawiania barw w projektach ubiorów,
- jakość i staranność wykonywanych rysunków,
- samodzielność i terminowość wykonania pracy.

Dokonywanie bieżącej oceny osiągnięć uczniów umożliwia korektę popełnianych w trakcie pracy błędów. Poprawne wykonanie ćwiczeń jest podstawą do uzyskania pozytywnej oceny.

W ocenie końcowej osiągnięć uczniów należy uwzględnić poprawność wykonania zadań. Ocenianie powinno być zgodne z obowiązującą skalą ocen.

Jednostka modułowa 743[02].O1.03

Charakteryzowanie maszyn i urządzeń stosowanych w kuśnierstwie

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- posłużyć się podstawowymi pojęciami z zakresu mechaniki i wytrzymałości materiałów,
- rozróżnić maszyny, urządzenia i narzędzia stosowane w procesach technologicznych,
- sklasyfikować maszyny i urządzenia stosowane w kuśnierstwie,
- wyjaśnić budowę i zasadę działania maszyn szwalniczych: kuśnierskiej, stębnowej oraz maszyny do pikowania,
- określić podstawowe i specjalne wyposażenie maszyn,
- określić parametry techniczne maszyn stosowanych w kuśnierstwie,
- scharakteryzować instalacje elektryczne oraz zabezpieczenia przeciwporażeniowe,
- określić podstawowe mechanizmy w maszynie kuśnierskiej i stębnowej,
- odczytać schematy kinematyczne maszyn,
- określić rodzaje i zastosowanie napędów,
- rozróżnić dodatkowe oprzyrządowanie maszyn szwalniczych,
- scharakteryzować maszyny o przeznaczeniu specjalnym,
- scharakteryzować urządzenia stosowane w kuśnierstwie,
- scharakteryzować maszyny do rozkroju skór,
- scharakteryzować maszyny do kosmetyki wyrobów futrzarskich,
- scharakteryzować maszyny i urządzenia do warstwowania materiałów,
- rozróżnić maszyny do krojenia nakładów i wykrawania materiałów wykończeniowych,
- rozróżnić rodzaje pras do klejenia materiałów wzmacniających i usztywniających,
- określić rolę zabezpieczeń stosowanych w maszynach i urządzeniach,
- zaplanować czynności związane z obsługą maszyn i urządzeń stosowanych w kuśnierstwie,
- dokonać regulacji maszyn i urządzeń,
- określić zasady wypełniania dokumentacji eksploatacyjnej maszyn i urządzeń,
- określić zasady przeprowadzania okresowych przeglądów maszyn i urządzeń,

- określić zasady czyszczenia i bieżącej konserwacji maszyn i urządzeń,
- skorzystać ze źródeł informacji technicznej.

2. Materiał nauczania

Podstawowe pojęcia z zakresu mechaniki.

Wytrzymałość materiałów.

Klasyfikacja i charakterystyka maszyn szwalniczych.

Części maszyn.

Rodzaje napędów i ich zastosowanie.

Mechanizmy maszyn.

Instalacje elektryczne. Uziemienie.

Oznaczenia elementów i mechanizmów maszyn.

Parametry techniczne maszyn.

Instrukcje obsługi maszyn.

Charakterystyka maszyn krojczych.

Zagrożenia powstające podczas obsługi maszyn i urządzeń krojczych.

Maszyny o przeznaczeniu specjalnym.

Wpływ konstrukcji i metody eksploatacji maszyn na bezpieczeństwo pracy.

Zasady konserwacji maszyn i urządzeń.

3. Ćwiczenia

- Rozróżnianie maszyn stosowanych w kuśnierstwie.
- Rozróżnianie części maszyn oraz mechanizmów stosowanych w maszynach i urządzeniach produkcyjnych.
- Analizowanie pracy mechanizmów i elementów roboczych maszyn szwalniczych.
- Określanie zasady działania silnika elektrycznego.
- Analizowanie schematów instalacji elektrycznej i uziemienia.

4. Środki dydaktyczne

Modele, eksponaty i przekroje maszyn, części maszyn, mechanizmów.

Modele maszyn szwalniczych stosowanych w kuśnierstwie.

Foliogramy przedstawiające oprzyrządowanie maszyn szwalniczych.

Plansze i tablice poglądowe części maszyn oraz mechanizmów.

Schematy kinetyczne maszyn, napędów, mechanizmów i instalacji elektrycznych.

Katalogi maszyn i urządzeń stosowanych w kuśnierstwie.

Fazogramy przedstawiające współdziałanie mechanizmów tworzących ścieg w maszynie szwalniczej.

Filmy dydaktyczne pokazujące pracę różnych maszyn szwalniczych.

Foliogramy lub prospekty przedstawiające narzędzia, urządzenia i maszyny stosowane w produkcji kuśnierskiej.

Instrukcje obsługi maszyn.

Katalogi urządzeń i maszyn.

Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej dotyczące eksploatacji maszyn stosowanych w kuśnierstwie.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Program jednostki modułowej obejmuje treści nauczania z zakresu maszynoznawstwa ogólnego. Uczniowie powinni nabyć umiejętności rozpoznawania części maszyn, mechanizmów i urządzeń stosowanych w kuśnierstwie. Po zakończeniu realizacji programu tej jednostki uczniowie powinni umieć wyjaśnić zastosowanie podstawowych praw mechaniki w działaniu maszyn oraz zasady eksploatacji maszyn i urządzeń.

Zajęcia powinny być realizowane w warsztatach szkolnych, w grupie do 15 osób. W procesie kształcenia powinny znaleźć zastosowanie następujące metody nauczania: wykład informacyjny, pokaz z objaśnieniem, pokaz z instruktążem oraz ćwiczenia.

Wskazane jest prezentowanie filmów dydaktycznych dotyczących budowy i eksploatacji maszyn oraz organizowanie wycieczek dydaktycznych do zakładów pracy.

Opanowanie przez uczniów umiejętności znajdujących się w programie tej jednostki modułowej jest niezbędne do kształtowania umiejętności określonych w celach kształcenia jednostek wyodrębnionych w modułach zawodowych.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno odbywać się w trakcie realizacji programu jednostki modułowej na podstawie kryteriów określonych na początku zajęć.

W procesie oceniania wskazane jest stosowanie:

- sprawdzianów ustnych,
- sprawdzianów pisemnych,
- testów osiągnięć szkolnych,
- obserwacji pracy ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.

Proces oceniania powinien obejmować:

- diagnozę poziomu wiedzy i umiejętności uczniów w trakcie realizacji programu jednostki, pod kątem założonych celów kształcenia,
- identyfikowanie postępów uczniów w procesie kształcenia oraz trudności w realizacji celów,

- sprawdzanie wiedzy i umiejętności ucznia po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej.

Dokonując oceny osiągnięć uczniów należy zwracać uwagę na:

- operowanie wiedzą z zakresu mechaniki oraz wytrzymałości materiałów,
- klasyfikowanie maszyn i urządzeń w zależności od budowy, zasady działania oraz zastosowania praktycznego,
- rozróżnianie części maszyn,
- wyjaśnianie zasad działania maszyn i urządzeń oraz możliwości ich zastosowania w produkcji wyrobów futrzarskich,
- określanie zasad eksploatacji maszyn.

Ocenianie pracy uczniów powinno być dokonywane zgodnie z obowiązującą skalą ocen.

Jednostka modułowa 743[02].O1.04

Określanie właściwości skór futerkowych

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczniów (słuchacz) powinien umieć:

- scharakteryzować budowę histologiczną i topograficzną skóry surowej,
- określić budowę włosa i okrywy włosowej w układzie topograficznym skóry,
- wyjaśnić wpływ warunków bytowania na jakość okrywy włosowej zwierząt futerkowych,
- wyjaśnić pojęcia – zmienność osobnicza, zmienność wzrostowa, zmienność sezonowa,
- scharakteryzować poszczególne rodzaje włosów wchodzących w skład okrywy włosowej,
- określić wpływ budowy okrywy włosowej na jakość wyrobów futrzarskich,
- wyjaśnić cel wyprawy i uszlachetniania skór,
- scharakteryzować poszczególne fazy wyprawy skór futerkowych,
- rozróżnić podstawowe rodzaje skór futerkowych wyprawionych w stanie naturalnym,
- rozróżnić podstawowe rodzaje skór futerkowych wyprawionych i uszlachetnionych,
- ocenić jakość okrywy włosowej - barwę, połysk, gęstość, długość, miękkość, sprężystość, siłę osadzenia włosa, zdolność do filcowania,
- ocenić jakość tkanki skórnej - wygląd mizdry, grubość, miękkość, pulchność i ciągliwość,
- wyjaśnić cel i metody badania właściwości skór wyprawionych,
- określić sposób pobierania i przygotowania próbek skór do badań,
- określić jakość tkanki skórnej - powierzchnię i ciężar skór, grubość tkanki skórnej w różnych częściach topograficznych, luźność, ścieralność tkanki, wytrzymałość na rozciąganie i rozdzieranie, stopień wydłużenia,
- określić temperaturę skurczu tkanki skórnej,
- rozróżnić rodzaje skór futerkowych,
- scharakteryzować skóry futerkowe zwierząt domowych, hodowlanych oraz dziko żyjących,
- posortować skóry futerkowe według ich przeznaczenia,
- sklasyfikować wady skór,
- zidentyfikować wady i uszkodzenia skór uszlachetnionych,
- wyjaśnić system punktacji wad i uszkodzeń okrywy włosowej,
- określić wielkość skór futerkowych,

- rozróżnić imitacje skór.

2. Materiał nauczania

Budowa histologiczna i topograficzna skóry futerkowej surowej.

Charakterystyka tkanki skórnej.

Okrywa włosowa zwierząt futerkowych.

Wyprawa skór futerkowych.

Uszlachetnianie skór futerkowych.

Metody badania właściwości skór futerkowych wyprawionych.

Skóry futerkowe zwierząt domowych, hodowlanych oraz dziko żyjących.

Wady i uszkodzenia skór futerkowych.

Określanie wielkości skór futerkowych.

Ocena jakości skór futerkowych wyprawionych.

Sortowanie skór futerkowych.

Imitacje skór futerkowych.

3. Ćwiczenia

- Analiza przekroju poprzecznego tkanki skórnej na obrazie mikroskopowym.
- Porównywanie okrywy włosowej wewnętrznej i zewnętrznej różnych rodzajów skór futerkowych.
- Badanie temperatury skurczu skór surowych i wprawionych.
- Rozpoznawanie skór wyprawianych różnymi metodami.
- Pobieranie i przygotowywanie próbek do badań.
- Pomiar grubości tkanki skórnej.
- Pomiar powierzchni skór planimetrem.
- Oznaczanie wytrzymałości skór na rozciąganie i rozdzieranie.
- Określanie części topograficznych skór futerkowych.
- Organoleptyczne rozpoznawanie wad i uszkodzeń gotowych skór futerkowych.
- Rozpoznawanie wad okrywy włosowej.
- Punktowanie wad i uszkodzeń na podstawie norm.
- Klasyfikowanie skór owczych i króliczych na podstawie norm przedmiotowych.
- Rozpoznawanie różnych odmian skór futerkowych szlachetnych na podstawie próbek.
- Porównywanie skór zwierząt futerkowych hodowlanych i dziko żyjących.

4. Środki dydaktyczne

Mikroskopy z oprzyrządowaniem i lupy.

Grubościomierz.

Zrywarka do oznaczania wytrzymałości skór na rozciąganie i rozdieranie.

Planimetr do oznaczania powierzchni skór.

Mikroskop do określania budowy strukturalnej skóry i włosów.

Kolekcja różnych rodzajów skór futerkowych.

Normy dotyczące klasyfikacji skór surowych i skór wyprawionych futerkowych.

Plansze, filmy, przezrocza przedstawiające: budowę skóry surowej, budowę różnych rodzajów włosa, budowę tkanki skórnej i włosa oraz układ topograficzny różnych rodzajów skór, różne rodzaje skór surowych, schemat wyprawy skór futerkowych.

Próbki skór wyprawionych i wykończonych różnymi metodami.

Próbki skór futerkowych z różnymi wadami i uszkodzeniami.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Program jednostki zawiera treści dotyczące charakterystyki skór futerkowych jako podstawowego surowca kuśnierskiego.

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności określania właściwości różnych rodzajów skór futerkowych.

Program jednostki powinien być realizowany następującymi metodami nauczania:

- pokazu z objaśnieniem,
- tekstu przewodniego,
- ćwiczeń praktycznych.

Przed przystąpieniem do wykonywania ćwiczeń należy zapoznać uczniów z zakresem i rodzajem wykonywanych zadań, obsługą aparatury oraz obowiązującymi przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej.

Podczas wykonywania ćwiczeń szczególną uwagę należy zwracać na rozpoznawanie skór futerkowych, metody badania skór, rozpoznawanie wad i uszkodzeń oraz dokonywanie pomiarów skór futerkowych.

Program jednostki modułowej powinien być realizowany w pracowni materiałoznawstwa futrzarskiego i odzieżowego, w grupach 15 osobowych, podzielonych na zespoły 2–3 osobowe.

Umiejętności zdobyte podczas realizacji programu tej jednostki będą niezbędne w dalszym procesie kształcenia zawodowego.

Podczas realizacji programu wskazane jest organizowanie wycieczek dydaktycznych do zakładów garbarskich zajmujących się wyprawą skór futerkowych.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno odbywać się przez cały czas realizacji programu jednostki modułowej na podstawie kryteriów określonych na początku zajęć.

W procesie oceniania osiągnięć uczniów zaleca się stosować sprawdziany ustne i pisemne oraz obserwację czynności uczniów w trakcie wykonywania ćwiczeń.

Podczas kontroli i oceny osiągnięć uczniów należy zwrócić uwagę na poprawne posługiwanie się terminologią zawodową, operowanie zdobytą wiedzą oraz praktyczne jej wykorzystanie w czasie wykonywania ćwiczeń.

Szczególną uwagę należy zwrócić na poprawne rozpoznawanie rodzaju skór, sposobu ich wyprawy oraz uszlachetniania.

Kontrolę poprawności wykonania ćwiczeń należy prowadzić w trakcie i po ich realizacji. Poprawne wykonanie ćwiczeń jest podstawą do uzyskania oceny pozytywnej.

W końcowej ocenie osiągnięć uczniów, po zakończeniu realizacji programu jednostki, należy uwzględnić wyniki sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz poziom wykonania ćwiczeń.

Ocenianie osiągnięć uczniów powinno odbywać się zgodnie z obowiązującą skalą ocen.

Jednostka modułowa 743[02].O1.05

Charakteryzowanie dodatków i materiałów pomocniczych

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- scharakteryzować podstawowe surowce włókiennicze pochodzenia naturalnego,
- scharakteryzować surowce włókiennicze sztuczne i syntetyczne,
- wyjaśnić pojęcia: tkanina i dzianina,
- scharakteryzować sploty tkackie,
- rozpoznać sploty tkackie zasadnicze i pochodne,
- określić wpływ splotu na wygląd powierzchni i właściwości tkanin,
- scharakteryzować właściwości użytkowe dzianin,
- scharakteryzować wyroby plecione i wskazać ich przeznaczenie w kuśnierstwie,
- scharakteryzować włókniny i określić ich przeznaczenie w kuśnierstwie,
- określić właściwości i zastosowanie laminatów,
- scharakteryzować wyroby włókiennicze futropodobne - futra sztuczne,
- rozpoznać skóry odzieżowe naturalne miękkie - licowe, welurowe, nubukowe,
- rozpoznać rodzaje podszewek,
- scharakteryzować właściwości nici konfekcyjnych,
- scharakteryzować pasmanterie tkane - tasiemki krawieckie, taśmy gumowe, gurty,
- scharakteryzować pasmanterie plecione - sznurki, galony, taśmy ozdobne,
- określić wady i uszkodzenia wyrobów włókienniczych,
- określić rodzaje zapięć i ich zastosowanie,
- dobrać zapięcia do wyrobów futrzarskich.

2. Materiał nauczania

Włókna roślinne i zwierzęce.

Włókna sztuczne i syntetyczne.

Budowa tkanin.

Sploty tkackie.

Właściwości dzianin.

Futra sztuczne.

Włókniny.

Laminaty.

Wyroby plecione.

Materiały tekstylne i galanteryjne – podszewki, nici, pasmanteria, zapięcia.

Skóry odzieżowe stosowane w kuśnierstwie.

Zasady doboru dodatków i zapieć do wyrobów futrzarskich.

3. Ćwiczenia

- Rozróżnianie rodzajów materiałów włókienniczych.
- Określanie właściwości różnych materiałów włókienniczych i ich przydatności w produkcji wyrobów futrzarskich.
- Rozpoznawanie rodzajów splotów na próbkach różnych rodzajów tkanin.
- Określanie numeracji przędzy i nici.
- Analizowanie wad i uszkodzeń w wyrobach włókienniczych na podstawie norm.

4. Środki dydaktyczne

Teksty przewodnie do ćwiczeń.

Mikroskop i próbki różnych rodzajów włókien.

Foliogramy i tablice dotyczące materiałów włókienniczych.

Próbki materiałów podszewkowych, ocieplających, taśm wzmacniających i innych materiałów włókienniczych.

Próbki skór odzieżowych.

Filmy na temat otrzymywania i produkcji surowców, półproduktów i wyrobów włókienniczych.

Normy dotyczące wyrobów włókienniczych.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Program jednostki modułowej obejmuje treści dotyczące umiejętności rozpoznawania, dobierania i zastosowania materiałów włókienniczych w produkcji wyrobów futrzarskich.

Podczas realizacji programu zaleca się stosowanie następujących metod nauczania: wykładu informacyjnego, pokazu z objaśnieniem, metody tekstu przewodniego oraz ćwiczeń praktycznych.

Zaproponowane ćwiczenia pozwolą na opanowanie podstawowych umiejętności zastosowania właściwych materiałów pomocniczych i dodatków do wyrobów futrzarskich.

Metoda tekstu przewodniego wymaga przygotowania materiałów do wykonywania ćwiczeń, pytań prowadzących, a także formularzy do wypełniania.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni materiałoznawstwa futrzarskiego i odzieżowego, uczniowie powinni wykonywać ćwiczenia samodzielnie, lub w zespołach liczących do pięciu osób.

Umiejętności nabyte podczas realizacji programu tej jednostki będą niezbędne w dalszym procesie kształcenia zawodowego.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno odbywać się w sposób systematyczny podczas realizacji programu jednostki modułowej na podstawie określonych kryteriów.

W procesie oceniania osiągnięć uczniów należy stosować: sprawdziany ustne i pisemne, obserwację czynności ucznia podczas realizacji ćwiczeń. Wskazane jest także stosowanie testów osiągnięć szkolnych, zadania w teście mogą być otwarte (krótkiej odpowiedzi, z luką) lub zamknięte (wyboru wielokrotnego, na dobieranie, typu prawda–fałsz).

Podczas oceniania wypowiedzi ustnych, należy brać pod uwagę poprawność stosowania pojęć zawodowych, poprawność wyciągania wniosków, samodzielność w rozwiązywaniu zadań problemowych.

Kontrolę poprawności wykonywania ćwiczeń praktycznych należy prowadzić w trakcie i po ich zakończeniu. Po zakończeniu realizacji ćwiczenia uczniowie powinni samodzielnie sprawdzić wyniki swojej pracy według przygotowanego przez nauczyciela arkusza oceny postępów. Następnie, według tego samego arkusza nauczyciel ocenia poprawność i jakość wykonanego zadania.

W końcowej ocenie osiągnięć uczniów po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej należy uwzględnić wyniki wszystkich sprawdzianów, testów i ćwiczeń praktycznych.

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno odbywać się zgodnie z obowiązującą skalą ocen.

Moduł 743 [02].Z1

Podstawy projektowania i modelowania wyrobów futrzarskich

1. Cele kształcenia

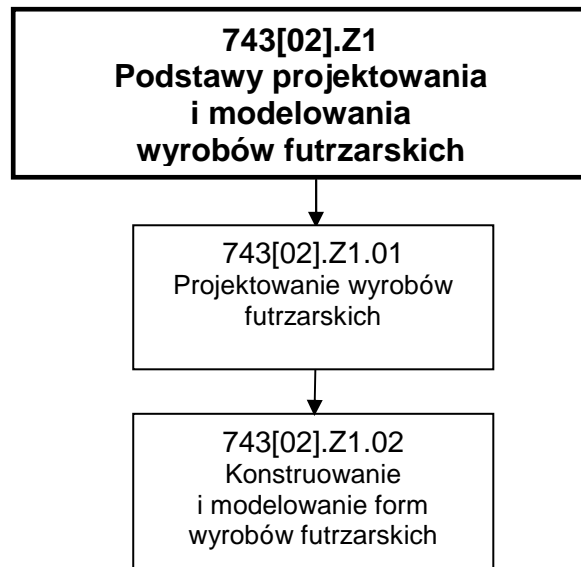
W wyniku procesu kształcenia uczniów (słuchacz) powinien umieć:

- odczytywać rysunki techniczne prostych wyrobów futrzarskich,
- interpretować rysunek żurnalowy,
- wykonywać rysunek modelowy wyrobu futrzarskiego na sylwetkę podstawową,
- dobierać zestawienia kolorystyczne w projekcie wyrobu futrzarskiego,
- stosować elementy strojów historycznych lub regionalnych w projektach ubiorów współczesnych,
- wyjaśniać podstawowe pojęcia z zakresu konstrukcji i modelowania form odzieży,
- wykonywać pomiary sylwetki człowieka,
- rysować siatki konstrukcyjne podstawowych wyrobów futrzarskich,
- stosować zasady ustalania dodatku konstrukcyjnego,
- stosować zasady modelowania form z uwzględnieniem układu skór w wyrobie,
- wykonywać modelowanie form na sylwetki nietypowe,
- wykonywać szablony podstawowych wyrobów futrzarskich.

2. Wykaz jednostek modułowych

Symbol jednostki modułowej	Nazwa jednostki modułowej	Orientacyjna liczba godzin na realizację
743[02].Z1.01	Projektowanie wyrobów futrzarskich	36
743[02].Z1.02	Konstruowanie i modelowanie form wyrobów futrzarskich	144
	Razem	180

3. Schemat układu jednostek modułowych

4. Literatura

Buczyńska L., Burzyński Cz.: Kuśnierstwo. WSiP, Warszawa 1986

Czurkowska M., Ulawska-Bryszewska I.: Rysunek zawodowy dla szkół odzieżowych. WSiP, Warszawa 1998

Fałkowska - Rękawek E.: Podstawy projektowania odzieży. WSiP, Warszawa 2000

Jurek S.: Krój i modelowanie odzieży ciężkiej, damskiej i dziecięcej. WSiP, Warszawa 1974

Korczak K., Szymańska J.: Rysunek zawodowy dla szkół przemysłu skózanego. WSiP, Warszawa 1998

Parafianowicz Z., Piskorska M.: Konstrukcja i modelowanie odzieży damskiej ciężkiej. WSiP, Warszawa 1986

Parafianowicz Z.: Konstrukcja i modelowanie odzieży ciężkiej. WSiP, Warszawa 1997

Parafianowicz Z.: Szkolny słownik odzieżowy. WSiP, Warszawa 2000

Czasopisma zawodowe.

Katalogi i żurnale.

Wykaz literatury należy aktualizować w miarę ukazywania się nowych pozycji wydawniczych.

Jednostka modułowa 743[02].Z1.01

Projektowanie wyrobów futrzarskich

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- zastosować zasady sporządzania rysunków technicznych wyrobów futrzarskich,
- odczytać dokumentację techniczną wyrobu futrzarskiego,
- wykonać rysunek techniczny wyrobu futrzarskiego,
- wyjaśnić znaczenie rysunków dokumentacji technicznej w produkcji wyrobów futrzarskich,
- narysować schemat postaci kobiecej według kanonu ośmiu głów,
- określić proporcje sylwetki damskiej, męskiej i dziecięcej,
- narysować sylwetkę statyczną i dynamiczną,
- wykonać rysunek żurnalowy i modelowy ubioru,
- zaznaczyć na rysunku charakter i długość włosów w okrywie włosowej wyrobu futrzarskiego,
- wykonać kopię rysunku żurnalowego z zastosowaniem różnej skali,
- określić zastosowanie złudzenia optycznego w projektowaniu wyrobów kuśnierskich,
- wyjaśnić wpływ fasonu, koloru i wzoru materiału w ubiorze na wygląd człowieka,
- scharakteryzować nietypowe sylwetki damskie i męskie,
- wyjaśnić zasady tuszowania wad figury,
- wyjaśnić znaczenie i zmienność mody,
- scharakteryzować linie mody, style i fasony w ubiorach współczesnych, z uwzględnieniem odzieży futrzanej,
- określić przeznaczenie ubiorów,
- rozpoznać styl ubiorów przedstawionych na ilustracjach w czasopismach i żurnalach,
- odczytać informacje znajdujące się na rysunkach odzieżowych,
- wykonać projekt ubioru dopasowanego formą i kolorem do określonych potrzeb,
- wykonać projekt ubioru dla osoby o nietypowej figurze, stosując zasady kolorystyki i złudzeń optycznych,
- wykonać projekt ubioru tuszującego określoną fragmentaryczną wadę figury,
- rozpoznać stroje ludowe głównych regionów Polski,
- rozpoznać cechy regionalne w odzieży futrzanej,
- zaprojektować współczesny ubiór futrzany inspirowany określonym stylem historycznym lub regionalnym.

2. Materiał nauczania

Zasady sporządzania rysunków technicznych wyrobów futrzarskich.

Dokumentacja techniczna wyrobu futrzarskiego.

Proporcje sylwetki damskiej, męskiej i dziecięcej.

Sylwetka statyczna i dynamiczna.

Rysunki odręczne wyrobów futrzarskich.

Rysunki wyrobów futrzarskich z natury.

Wady figury ludzkiej, tuszowanie wad figury i postawy.

Moda – jej rola w projektowaniu.

Projekty wyrobów futrzarskich.

Odzież ze skór futerkowych w poszczególnych okresach historycznych.

Współczesny ubiór futrzany inspirowany określonym stylem historycznym lub regionalnym.

3. Ćwiczenia

- Rysowanie sylwetek ludzkich: damskiej, męskiej i dziecięcej.
- Kreślenie ogólnej linii wyrobu odzieżowego.
- Kopiowanie rysunku żurnalowego.
- Wykonywanie rysunków odręcznych podstawowych wyrobów futrzarskich.
- Projektowanie wyrobów z różnych rodzajów skór futerkowych z zastosowaniem różnych układów skór.
- Dobieranie fasonu i wzoru wyrobu do typu sylwetki.
- Odczytywanie rysunków dokumentacji technicznej.
- Wykonywanie rysunków do dokumentacji technicznej.
- Projektowanie współczesnych ubiorów ze skór futerkowych z zastosowaniem elementów strojów historycznych i regionalnych.

4. Środki dydaktyczne

Przybory, sprzęt i materiały rysunkowe.

Ekspozyty podstawowych wyrobów futrzarskich.

Stelaże do wystaw prac uczniowskich, stojaki na plansze.

Plansze dotyczące projektowania odzieży futrzanej.

Fotografie, przezrocza, albumy, plansze ze strojami regionalnymi oraz strojami historycznymi z różnych epok.

Żurnale i albumy ze strojami współczesnymi.

Próbki skór futerkowych, materiałów pomocniczych oraz dodatki stosowane do wyrobów futrzarskich.

Dokumentacje techniczne wyrobów futrzarskich.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności dobierania i projektowania różnych fasonów odzieży futrzanej, zgodnie z tendencjami mody, odpowiednio do wieku i figury.

Podczas realizacji programu jednostki należy wykorzystać wiadomości i umiejętności nabyte przez uczniów w trakcie realizacji programu jednostki modułowej 743[02].O1.02 Sporządzanie rysunku technicznego i odzieżowego.

W procesie dydaktycznym wskazane jest stosowanie następujących metod nauczania: pokazu z objaśnieniem, dyskusji dydaktycznej, tekstu przewodniego, metody projektów oraz ćwiczeń praktycznych.

Podczas realizacji programu jednostki szczególną uwagę należy zwracać na:

- zachowanie proporcji rysowanych sylwetek,
- projektowanie fasonów wyrobów futrzarskich z zastosowaniem odpowiedniego układu skór i koloru,
- sporządzanie projektów podkreślających zalety figury i korygujących wady figury.

Do realizacji tych zadań potrzebne są plansze przedstawiające schematyczną sylwetkę, sylwetkę żurnalową w ruchu i różne wydawnictwa poświęcone modzie odzieżowej: katalogi, żurnale, albumy, czasopisma.

Podczas wykonywania ćwiczeń z zakresu projektowania uczniowie powinni samodzielnie dobierać techniki i środki wyrazu. Jeżeli uczniowie będą mieli trudności z realizacją zadania, wskazane jest zaprezentowanie określonych technik oraz przykładowych prac.

Zajęcia powinny odbywać się w grupie do 15 uczniów, w pracowni projektowania i modelowania wyrobów kuśnierskich, wyposażonej w odpowiednie środki dydaktyczne.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno odbywać się przez cały czas realizacji programu jednostki modułowej na podstawie określonych kryteriów.

Wiedza niezbędna do realizacji zadań praktycznych może być sprawdzana za pomocą testów osiągnięć szkolnych oraz sprawdzianów ustnych i pisemnych.

Umiejętności praktyczne należy sprawdzać obserwując czynności uczniów podczas wykonywania ćwiczeń. Szczególną uwagę należy zwrócić na:

- wykonywanie rysunków sylwetek,
- dobieranie fasonu i wzoru wyrobu do typu sylwetki,

- wykonywanie rysunków odręcznych wyrobów futrzarskich,
- projektowanie wyrobów z różnych rodzajów skór futerkowych,
- odczytywanie rysunków dokumentacji technicznej,
- estetykę wykonywanych projektów.

W ocenie prac należy brać pod uwagę samodzielność, staranność i terminowość wykonania pracy, a także oryginalność projektów.

W ocenie końcowej osiągnięć uczniów po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej, należy uwzględnić wyniki sprawdzianów pisemnych i ustnych, testów osiągnięć szkolnych, poziom wykonania ćwiczeń praktycznych oraz wykonanie i prezentację projektów.

Ocenianie osiągnięć uczniów powinno być zgodne z obowiązującą skalą ocen.

Jednostka modułowa 743[02].Z1.02

Konstruowanie i modelowanie form wyrobów futrzarskich

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- określić cele i sposoby przeprowadzania pomiarów antropometrycznych,
- określić położenie podstawowych punktów pomiaru odzieżowego znajdujących się na ciele ludzkim,
- zastosować symbolikę pomiarów ciała podczas wykonywania pomiarów krawieckich na podstawowe wyroby futrzarskie,
- wyjaśnić podstawowe pojęcia z zakresu konstrukcji i modelowania form odzieży,
- rozróżnić rodzaje modelowania form odzieży futrzanej,
- ustalić wielkość dodatku konstrukcyjnego w wyrobach futrzarskich,
- dokonać pomiarów potrzebnych do wykonania konstrukcji i modelowania podstawowych form odzieży,
- odczytać pomiary antropometryczne z tabel pomiarów,
- wykonać konstrukcję i modelowanie form podstawowych wyrobów futrzarskich,
- wykonać konstrukcję i modelowanie różnych form kołnierzy stosowanych w wyrobach futrzarskich,
- wykonać modelowanie form podstawowych nakryć głowy,
- wykonać modelowanie wtórne form wyrobów futrzarskich z uwzględnieniem fasonu i układu skór,
- dokonać pomiarów nietypowych figur damskich i męskich,
- zastosować zasady modelowania wtórnego form odzieży na figury z różnymi wadami budowy i postawy,
- wykonać obliczenia potrzebne do wykreślenia form i szablonów wyrobów,
- wykonać i opisać wyjściowe szablony wzorcowe na podstawowe wyroby futrzarskie,
- zastosować programy komputerowe do wspomagania procesów konstrukcji i modelowania wyrobów futrzarskich.

2. Materiał nauczania

Tabele pomiarów antropometrycznych.

Pomiary antropometryczne i krawieckie.

Pomiary i ustalanie wymiarów różnych wyrobów oraz dodatków konstrukcyjnych.

Rodzaje modelowania wyrobów odzieżowych.

Konstrukcja i modelowanie podstawowych form wyrobów futrzarskich.

Modelowanie konstrukcyjne i wtórne form wyrobów futrzarskich.

Modelowanie konstrukcyjne i wtórne form odzieży na figury nietypowe.

Szablony wyrobów futrzarskich.

Komputerowe wspomaganie procesów konstrukcji i modelowania wyrobów futrzarskich.

3. Ćwiczenia

- Dokonywanie pomiarów do wykonania różnych wyrobów futrzarskich.
- Posługiwanie się tabelami wymiarów.
- Ustalanie dodatków konstrukcyjnych.
- Wykreślanie siatek konstrukcyjnych i modelowanie linii konturowych form: futerka dziecięcego, kamizelki damskiej, futra damskiego, futra męskiego.
- Modelowanie płaskie form czapek i innych nakryć głowy.
- Analizowanie projektów wyrobów futrzarskich pod kątem modelowania wtórnego i przestrzennego.
- Modelowanie wtórne odzieży dziecięcej.
- Modelowanie wtórne odzieży damskiej i męskiej w zależności od rodzaju, wielkości i układów skór.
- Modelowanie form wyrobów na figury nietypowe: sprężystą, ze skrzywionym kręgosłupem i zgarbioną.
- Opisywanie i stemplowanie wystopniowanych szablonów.

4. Środki dydaktyczne

Stelaże na plansze.

Manekiny męskie, damskie i dziecięce.

Ekspozyty i fotografie wyrobów futrzarskich.

Formy, szablony podstawowych wyrobów futrzarskich.

Tabele pomiarów antropometrycznych.

Rysunki modelowe wyrobów futrzarskich.

Plansze obrazujące etapy modelowania form wyrobów futrzarskich uwzględniające układy skór w elementach.

Zestaw podstawowych skór futerkowych, materiałów wykończeniowych oraz zdobniczych.

Przybory rysunkowe, taśmy pomiarowe krawieckie.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest nabycie przez uczniów umiejętności związanych z konstruowaniem i modelowaniem form wyrobów futrzarskich.

Podczas realizacji programu jednostki należy wykorzystać wiadomości i umiejętności uczniów nabyte w trakcie realizacji jednostek modułowych: 743[02].O1.02 Sporządzanie rysunku technicznego i odzieżowego oraz 743[02].Z1.01 Projektowanie wyrobów futrzarskich.

Wskazane jest stosowanie następujących metod nauczania: wykładu informacyjnego, pokazu z objaśnieniem, metody projektów oraz ćwiczeń praktycznych.

W procesie dydaktycznym należy zwracać uwagę na:

- dobór odpowiedniej konstrukcji,
- wykonywanie form wyrobów futrzarskich z zastosowaniem różnej skali,
- przenoszenie proporcji z rysunku modelowego na siatkę konstrukcyjną,
- wyprowadzanie cięć modelowych.

Zajęcia dydaktyczne powinny być prowadzone przez specjalistów z dziedziny konstrukcji i stylizacji, w pracowni projektowania i modelowania wyrobów kuśnierskich. Uczniowie powinni pracować w grupach do 15 osób, podzielonych na 2-3 osobowe zespoły.

Na zakończenie realizacji programu jednostki modułowej proponuje się prezentację opracowanych projektów na forum grupy oraz przeprowadzenie dyskusji dydaktycznej, podczas której uczniowie będą mogli przedstawić swoje spostrzeżenia.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie postępów uczniów powinno odbywać się w trakcie realizacji programu jednostki modułowej na podstawie kryteriów określonych na początku zajęć.

Wiedza niezbędna do realizacji zadań praktycznych może być sprawdzana za pomocą testów osiągnięć szkolnych oraz sprawdzianów ustnych i pisemnych.

Umiejętności praktyczne należy sprawdzać obserwując czynności uczniów podczas wykonywania ćwiczeń. Szczególną uwagę należy zwracać na:

- wykonywanie pomiarów figury i porównywanie ich z tabelami wymiarów sylwetek ludzkich,
- odczytywanie rysunków modelowych,
- przenoszenie założeń projektów na siatkę konstrukcyjną lub formę podstawową,

- obliczanie odcinków konstrukcyjnych,
- ustalanie dodatków konstrukcyjnych i wykreślanie siatki konstrukcyjnej w zależności od układu skór futerkowych w wyrobie,
- stosowanie zasad modelowania wtórnego.

W ocenie końcowej osiągnięć uczniów po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej należy uwzględnić wyniki sprawdzianów pisemnych i ustnych, testów osiągnięć szkolnych, poziom wykonania ćwiczeń praktycznych oraz wykonanie i prezentację projektów.

Ocenianie osiągnięć uczniów powinno być zgodne z obowiązującą skalą ocen.

Moduł 743[02].Z2

Technologia wytwarzania wyrobów futrzarskich

1. Cele kształcenia

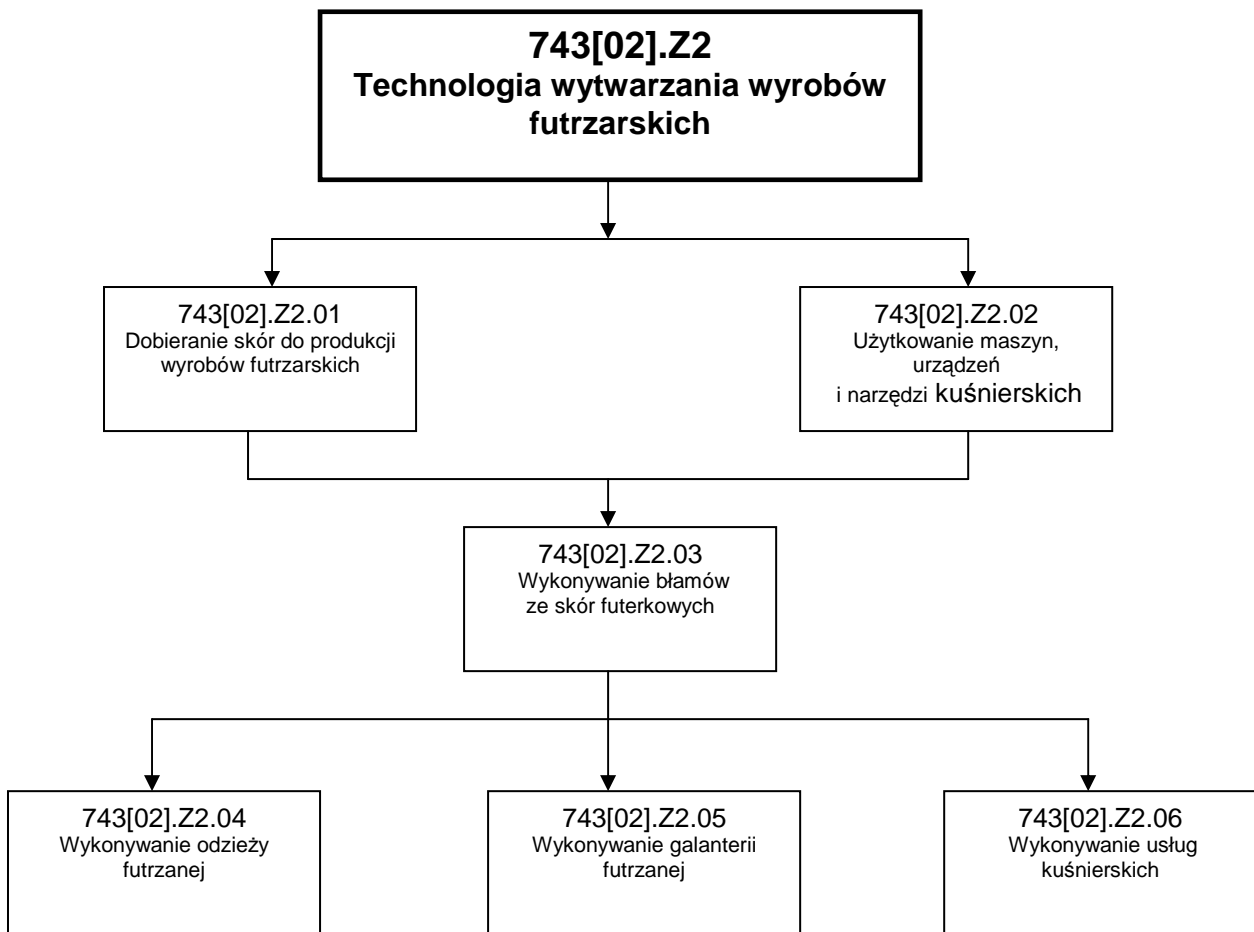
W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- organizować stanowisko pracy zgodnie z wymaganiami ergonomii,
- użytkować podstawowe maszyny i urządzenia kuśnierskie,
- posługiwać się przyborami i narzędziami kuśnierskimi,
- rozróżniać, sortować oraz dobierać skóry futerkowe według charakteru okrywy włosowej i tkanki skórnej,
- rozróżniać metody reperacji skór futerkowych,
- obliczać zużycie skór i materiałów pomocniczych w produkcji odzieży futrzanej na miarę,
- korzystać z dokumentacji technicznej wyrobów odzieżowych w procesie produkcji,
- dobierać metody i techniki rozkroju skór futerkowych,
- określać etapy procesu wytwarzania wyrobu futrzarskiego,
- wykonywać wyroby futrzarskie zgodnie z projektem,
- dokonywać naprawy i renowacji wyrobów ze skór futerkowych,
- przestrzegać przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska podczas wykonywania wyrobów futrzarskich,
- korzystać z różnych źródeł informacji zawodowej.

2. Wykaz jednostek modułowych

Symbol jednostki modułowej	Nazwa jednostki modułowej	Orientacyjna liczba godzin na realizację
734[02].Z2.01	Dobieranie skór do produkcji wyrobów futrzarskich	50
734[02].Z2.02	Użytkowanie maszyn, urządzeń i narzędzi kuśnierskich	160
734[02].Z2.03	Wykonywanie błamów ze skór futerkowych	252
734[02].Z2.04	Wykonywanie odzieży futrzanej	522
734[02].Z2.05	Wykonywanie galanterii futrzanej	84
734[02].Z2.06	Wykonywanie usług kuśnierskich	120
	Razem	1188

3.Schemat układu jednostek modułowych

4.Literatura

Białczak B.: Maszyny i urządzenia w przemyśle odzieżowym. Podręcznik dla ZSZ. WSiP, Warszawa 1995

Buczyńska L., Burzyński Cz.: Kuśnierstwo. WSiP, Warszawa 1986.

Burzyński Cz., Suliga A.: Kuśnierstwo. Część 1. WSiP, Warszawa 1986

Burzyński Cz., Dzieża R., Suliga A., Duda J.: Kuśnierstwo. WNT, Warszawa 1986

Czyżewski H.: Krawiectwo. WSiP, Warszawa 1992.

Eberle H., Hermeling H., Horneberger M., Menzer D., Ring W.: Krawiectwo. Materiałoznawstwo. WSiP, Warszawa 2004

Eberle H., Hermeling H., Horneberger M.: Krawiectwo - technologia. WSiP, Warszawa 1999

Kazik R., Krawczyk J.: Technologia odzieży. WSiP, Warszawa 1998

Parafianowicz Z., Piskorska M.: Konstrukcja i modelowanie odzieży damskiej ciężkiej. WSiP, Warszawa 1986

Parafianowicz Z.: Szkolny słownik odzieżowy. WSiP, Warszawa 2000

Sadowski T.: Materiałoznawstwo kuśnierskie. WSiP, Warszawa 1989

Encyklopedia Techniki. Przemysł lekki. WTN, Warszawa 1986

Czasopisma: Odzież, Przegląd Skórzany

Katalogi i żurnale

Wykaz literatury należy aktualizować w miarę ukazywania się nowych pozycji wydawniczych.

Jednostka modułowa 743 [02].Z2.01

Dobieranie skór do produkcji wyrobów futrzarskich

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- scharakteryzować grupy rodzajowe skór i asortymenty wyrobów futrzarskich,
- wyjaśnić zasady doboru skór futerkowych na różnego rodzaju wyroby futrzarskie,
- zastosować zasady doboru barwy i charakteru okrywy włosowej oraz cech tkanki skórnej,
- zorganizować stanowisko dobierania skór zgodnie z wymaganiami ergonomii oraz wymaganiami procesu technologicznego,
- posortować skóry futerkowe na różne asortymenty wyrobów futrzarskich,
- dobrać skóry futerkowe na wyroby futrzarskie,
- zastosować zasady oznaczania i składowania dobranych kompletów wyrobów,
- posłużyć się obowiązującymi normami,
- zastosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej.

2. Materiał nauczania

Charakterystyka grup rodzajowych skór.

Podział wyrobów futrzarskich na grupy rodzajowe i asortymentowe.

Organizacja stanowiska dobierania skór w zakładach produkcyjnych i usługowych.

Normalizacja w branży kuśnierskiej.

Zasady sortowania i dobierania skór futerkowych na wyroby futrzarskie.

Sortowanie i dobieranie skór na komplety wyrobów futrzarskich.

Zasady oznaczania i składowania kompletów wyrobów,

Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej.

3. Ćwiczenia

- Rozróżnianie grup rodzajowych wyrobów futrzarskich.
- Rozróżnianie grup asortymentowych wyrobów futrzarskich.
- Przygotowywanie stanowiska pracy do dobierania skór futerkowych.
- Analizowanie norm przedmiotowych dotyczących dobierania skór na asortymenty wyrobów kuśnierskich.
- Dobieranie skór futerkowych na różne wyroby futrzarskie.

4. Środki dydaktyczne

Normy dotyczące konfekcjonowania wyrobów ze skór futerkowych.
Przykładowy komplet dokumentacji procesu technologicznego wyrobu futrzarskiego.

Zestaw skór futerkowych.

Katalog fotografii i rysunków wyrobów futrzarskich.

Komplety szablonów wyrobów futrzarskich.

Przyrządy pomiarowe.

Szpilki i grzebienie kuśnierskie.

Normy i instrukcje dotyczące produkcji wyrobów futrzarskich.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności dobierania skór futerkowych do produkcji różnych wyrobów futrzarskich.

W procesie dydaktycznym powinny znaleźć zastosowanie następujące metody nauczania: dyskusja dydaktyczna, tekst przewodni, metoda przypadków oraz ćwiczenia praktyczne. Proponuje się, aby dominującą metodą nauczania były ćwiczenia praktyczne, poprzedzone pokazem z objaśnieniem.

Podczas wykonywania zadań należy zwracać uwagę na przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz organizację stanowiska pracy.

Zajęcia powinny odbywać się w warsztatach szkolnych, w grupie do 15 osób, ćwiczenia należy realizować w 2–3 osobowych zespołach lub indywidualnie.

W procesie nauczania-uczenia się należy zwracać uwagę na kształtowanie u uczniów cech niezbędnych w pracy, takich jak: staranność, dokładność, odpowiedzialność, oraz umiejętność współdziałania w zespole.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie postępów uczniów powinno odbywać się w trakcie realizacji programu jednostki modułowej na podstawie kryteriów określonych na początku zajęć.

Wiedza niezbędna do realizacji zadań praktycznych może być sprawdzana za pomocą testów osiągnięć szkolnych oraz sprawdzianów ustnych i pisemnych.

Umiejętności praktyczne należy sprawdzać obserwując czynności uczniów podczas wykonywania ćwiczeń.

Podczas obserwacji pracy uczniów należy zwracać uwagę na rozróżnianie asortymentów wyrobów futrzarskich oraz dobieranie skór na wyroby futrzarskie zgodnie z przeznaczeniem.

W ocenie końcowej osiągnięć uczniów po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej należy uwzględnić wyniki sprawdzianów pisemnych i ustnych, testów osiągnięć szkolnych, poziom wykonania ćwiczeń praktycznych.

Ocenianie osiągnięć uczniów powinno być zgodne z obowiązującą skalą ocen.

Jednostka modułowa 743 [02].Z2.02

Użytkowanie maszyn, urządzeń i narzędzi kuśnierskich

1.Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- zorganizować stanowisko pracy zgodnie z wymaganiami ergonomii,
- określić podstawowe funkcje maszyn, urządzeń i narzędzi stosowanych w kuśnierstwie,
- dokonać podziału maszyn szwalniczych ze względu na rodzaj tworzonego ściegu,
- scharakteryzować budowę i zasady działania maszyn: szwalniczej, kuśnierskiej i stębnowej,
- określić kryteria doboru maszyn szwalniczych,
- dobrać narzędzia, maszyny i urządzenia do poszczególnych operacji technologicznych,
- dobrać maszyny o przeznaczeniu specjalnym,
- posłużyć się dokumentacją techniczno-ruchową, instrukcjami obsługi maszyn i urządzeń,
- wyjaśnić zasady doboru igieł i nici maszynowych do rodzaju zszywanych skór,
- dobrać narzędzia i przybory do wykonywania określonych prac kuśnierskich,
- posłużyć się narzędziami i przyborami do obróbki ręcznej materiałów,
- scharakteryzować ścięgi ręczne podstawowe, specjalne i ozdobne,
- wykonać ścięgi ręczne,
- przygotować maszyny i urządzenia do pracy,
- obsłużyć maszyny i urządzenia stosowane w kuśnierstwie,
- dokonać regulacji maszyn i urządzeń,
- wykonać szwy maszynowe zgodnie z normą,
- wykonać szycie maszynowe po liniach wzoru o zróżnicowanym stopniu trudności,
- ocenić stan techniczny maszyn i urządzeń,
- dokonać podstawowej konserwacji maszyn i urządzeń,
- zastosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej podczas użytkowania maszyn, urządzeń i narzędzi stosowanych w kuśnierstwie.

2. Materiał nauczania

Organizacja stanowiska pracy.

Maszyny i urządzenia stosowane w kuśnierstwie.

Maszyny szwalnicze i zasady ich doboru.

Oprzysiężowanie maszyn szwalniczych.

Maszyny o przeznaczeniu specjalnym.

Dokumentacja techniczno-ruchowa, instrukcje obsługi maszyn i urządzeń.

Narzędzia, przybory i urządzenia stosowane w kuśnierstwie.

Klasyfikacja i dobór igieł do szycia.

Technika szycia ręcznego.

Obsługa maszyn, urządzeń i narzędzi kuśnierskich.

Ocena stanu technicznego użytkowanych maszyn i urządzeń.

Zasady regulacji oraz podstawowej konserwacji maszyn i urządzeń.

Technika szycia na maszynach stosowanych w kuśnierstwie.

Bezpieczeństwo i higiena pracy, ochrona przeciwpożarowa, ochrona środowiska oraz wymagania ergonomii podczas obsługi maszyn szyjących, urządzeń i narzędzi kuśnierskich.

3. Ćwiczenia

- Rozróżnianie części maszyn.
- Przygotowywanie maszyn i urządzeń do pracy.
- Dobieranie narzędzi, maszyn i urządzeń do wykonywania określonych operacji technologicznych.
- Czyszczenie oraz konserwacja maszyn i urządzeń kuśnierskich.
- Posługiwanie się narzędziami i przyborami do obróbki ręcznej.
- Wykonywanie ściągów ręcznych.
- Wykonywanie prób szycia na maszynach szwalniczych i kuśnierskich.
- Zszywanie odpadów skór futerkowych na maszynach kuśnierskich.

4. Środki dydaktyczne

Maszyny, modele, przekroje, schematy maszyn szyjących.

Narzędzia i przybory kuśnierskie.

Próbki materiałów podstawowych i pomocniczych stosowanych w produkcji wyrobów kuśnierskich.

Środki do konserwacji maszyn i urządzeń.

Narzędzia do regulacji, ustawiania i podstawowej konserwacji maszyn i urządzeń.

Plansze i katalogi ściągów ręcznych i maszynowych.

Instrukcje obsługi maszyn i urządzeń.

Katalogi, prospekty i dokumentacje techniczne maszyn i urządzeń.

Normy szwów, klasyfikacja i oznaczenia szwów.

Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz wymagania ergonomii dotyczące użytkowania maszyn, urządzeń i narzędzi.

Regulamin obowiązujący w warsztatach szkolnych.

Sprzęt przeciwpożarowy.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Program jednostki modułowej zawiera treści dotyczące użytkowania oraz konserwacji maszyn, urządzeń i narzędzi kuśnierskich.

Podczas realizacji programu wskazane jest stosowanie następujących metod nauczania:

- pokazu z objaśnieniem,
- pokazu z instruktążem,
- ćwiczeń praktycznych.

Realizację programu należy rozpocząć od kształtowania umiejętności dobierania i obsługi podstawowych maszyn i urządzeń.

Zajęcia powinny odbywać się w warsztatach szkolnych, w grupie do 15 uczniów.

Przed przystąpieniem do wykonywania ćwiczeń należy zapoznać uczniów z zakresem realizowanych zadań. Szczególną uwagę należy zwracać na przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej, ochrony środowiska oraz wymagań ergonomii.

W procesie nauczania należy zwrócić uwagę na kształtowanie cech osobowości niezbędnych w pracy: staranność, dokładność, odpowiedzialność, umiejętność współdziałania w zespole.

6. Propozycje metod sprawdzania metod i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno odbywać się systematycznie podczas realizacji programu jednostki modułowej na podstawie kryteriów przedstawionych na początku zajęć.

Wskazane jest stosowanie następujących metod oceniania:

- sprawdzianów ustnych i pisemnych,
- sprawdzianów praktycznych,
- testów osiągnięć szkolnych,
- obserwacji pracy uczniów podczas wykonywania zadań.

Przed przystąpieniem do wykonania ćwiczeń praktycznych należy sprawdzić poziom wiadomości uczniów dotyczących budowy oraz zasad obsługi maszyn i urządzeń.

Podczas sprawdzania i oceniania ćwiczeń praktycznych należy zwrócić szczególną uwagę na:

- organizację stanowiska pracy,
- dokonywanie regulacji i ustawiania parametrów maszyn,
- układanie materiału do obróbki,
- jakość wykonanej pracy.

Kontrolę poprawności realizacji ćwiczeń należy prowadzić w trakcie i po ich wykonaniu.

W ocenie osiągnięć uczniów po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej należy uwzględnić wyniki sprawdzianów oraz poziom wykonania ćwiczeń.

W procesie sprawdzania i oceniania osiągnięć uczniów należy uwzględnić obowiązującą skalę ocen.

Jednostka modułowa 743[02].Z2.03

Wykonywanie błamów ze skór futerkowych

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- scharakteryzować błamy ze skór futerkowych,
- określić przeznaczenia błamów,
- zorganizować stanowisko pracy zgodnie z wymaganiami ergonomii,
- zastosować zasady sortowania skór futerkowych na błamy,
- rozpoznać i oznaczyć wady i uszkodzenia skór,
- określić sposoby reperacji skór futerkowych pospolitych i szlachetnych,
- dobrać skóry futerkowe na błamy,
- określić etapy wykonywania błamów ze skór futerkowych pospolitych i szlachetnych,
- określić zasady kroju i łączenia skór pospolitych w błamach,
- wykonać szablony do rozkroju skór w błamy,
- dobrać skóry i materiały pomocnicze do wykonania błamu,
- zastosować zasady reperacji i rozkroju skór futerkowych na błamy,
- dobrać igły i nici do rodzaju skór futerkowych,
- zastosować szwy łączeniowe skór na maszynie kuśnierskiej,
- zastosować metodę formowania błamów przez nabijanie,
- wysuszyć i obrównać błamy według form,
- zastosować zasady wykończania błamów,
- ocenić jakość wykonania błamu,
- zastosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej.

2. Materiał nauczania

Błamy ze skór futerkowych - charakterystyka i przeznaczenie.

Organizacja stanowiska pracy.

Sortowanie i dobieranie skór pospolitych i szlachetnych na błamy.

Wykonywanie błamów ze skór futerkowych pospolitych i szlachetnych.

Wykończanie błamów.

Ocena jakości wykonanych błamów.

Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej.

3. Ćwiczenia

- Dobieranie skór na błamy.
- Opracowywanie wzorników i szablonów do rozkroju skór na błamy.
- Rozpoznawanie oraz oznaczanie wad i uszkodzeń skór.
- Reperowanie skór z zastosowaniem różnych zasad i metod.
- Wykonywanie ręcznego rozkroju skór.
- Wykonywanie szwów na maszynie kuśnierskiej.
- Nawilżanie i nabijanie błamów.
- Suszenie i obrównywanie błamów według wymiarów.
- Wykonywanie czynności związanych z wykończaniem błamów.
- Ocenianie jakości wykonanych błamów.

4. Środki dydaktyczne

Skóry futerkowe.

Plansze, rysunki, schematy obrazujące sposoby zestawiania błamów ze skór futerkowych.

Narzędzia, maszyny i urządzenia kuśnierskie.

Instrukcje obsługi maszyn.

Materiały podstawowe i pomocnicze do produkcji błamów.

Normy i dokumentacje techniczno-technologiczne.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Program jednostki modułowej obejmuje treści dotyczące wykonywania błamów ze skór futerkowych.

Program jednostki modułowej powinien być realizowany metodą tekstu przewodniego i pokazu z instruktążem oraz ćwiczeń praktycznych.

Podczas zajęć należy zwracać szczególną uwagę na:

- dobór skór na błamy,
- stosowanie zasad i metod reperacji skór,
- stosowanie zasad rozkroju skór,
- wykonywanie szwów na maszynie kuśnierskiej,
- wykonywanie czynności związanych z wykończaniem błamów,
- stosowanie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej.

Umiejętności nabyte przez uczniów podczas realizacji programu tej jednostki modułowej będą niezbędne w dalszym procesie kształcenia zawodowego.

Wskazane jest prowadzenie zajęć w grupach do 15 osób podzielonych na 2-3 osobowe zespoły.

Zajęcia powinny się odbywać w warsztatach szkolnych.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno być prowadzone systematycznie przez cały okres realizacji programu jednostki modułowej na podstawie kryteriów przedstawionych na początku zajęć. Kryteria oceniania powinny uwzględniać poziom wiadomości i zakres opanowania umiejętności określonych w szczegółowych celach kształcenia.

W procesie oceniania wskazane jest stosowanie:

- sprawdzianów ustnych i pisemnych,
- testów osiągnięć szkolnych,
- obserwacji pracy ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.

Podczas oceny dokonywanej w formie ustnej i pisemnej należy zwracać uwagę na merytoryczną jakość wypowiedzi, operowanie zdobytą wiedzą, właściwe stosowanie terminologii zawodowej oraz umiejętność poprawnego wnioskowania.

Podczas obserwacji czynności ucznia w trakcie wykonywania ćwiczeń należy zwracać uwagę na:

- organizację stanowiska pracy,
- dobór materiałów podstawowych i pomocniczych,
- dobór narzędzi, maszyn i urządzeń do wykonywanych zadań,
- dobór parametrów technologicznych,
- jakość wykonanych prac,
- stosowanie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz wymagań ergonomii.

Proces oceniania powinien być realizowany według określonych kryteriów oraz zgodnie z obowiązującą skalą ocen.

W końcowej ocenie osiągnięć uczniów po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej należy uwzględnić wyniki wszystkich metod sprawdzania stosowanych przez nauczyciela.

Jednostka modułowa 743[02].Z2.04

Wykonywanie odzieży futrzanej

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń powinien umieć:

- scharakteryzować asortyment odzieży futrzanej damskiej, męskiej i dziecięcej,
- zorganizować stanowisko pracy zgodnie z wymaganiami ergonomii,
- dobrać materiały podstawowe i pomocnicze do produkcji odzieży futrzanej,
- dobrać maszyny i urządzenia do produkcji odzieży futrzanej,
- zaplanować kolejność prac przy wytwarzaniu różnych asortymentów odzieży futrzanej,
- posłużyć się dokumentacją techniczno-technologiczną,
- dobrać skóry i materiały wykończeniowe do wykonania wybranego wyrobu futrzarskiego,
- dokonać reperacji skór futerkowych,
- dobrać i zastosować odpowiednie techniki rozkroju skór,
- skroić elementy wyrobu futrzarskiego zgodnie z projektem,
- skompletować wykroje,
- zszyć skóry w elementy wyrobu futrzarskiego,
- uformować elementy wyrobu i wysuszyć,
- obrównać elementy wyrobu odzieży futrzanej według szablonów,
- przygotować materiały pomocnicze i dodatki,
- dostosować parametry prasowania do rodzaju materiałów wykończeniowych,
- przygotować elementy do zestawienia w wyrób futrzarski,
- połączyć elementy składowe wyrobu w całość,
- określić zasady wykończania wyrobów,
- wykonać prace wykończeniowe wyrobu odzieży futrzanej,
- wykonać wyroby ze skór welurowych,
- zastosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska.

2. Materiał nauczania

Asortyment odzieży futrzanej.

Zasady organizacji stanowiska pracy.

Dobór maszyn i urządzeń do konfekcjonowania odzieży futrzanej.

Zasady doboru skór futerkowych do asortymentu odzieży futrzanej.

Dokumentacja techniczno – technologiczna wyrobu futrzarskiego.

Reperacja skór futerkowych.

Zasady kroju skór futerkowych.

Konfekcjonowanie skór futerkowych w elementy odzieży futrzanej.
Materiały pomocnicze i dodatki do produkcji odzieży futrzanej.
Konfekcjonowanie elementów odzieży futrzanej - pikowanie dodatków.
Zasady zestawiania elementów odzieży.
Wykończanie wyrobów futrzarskich.
Wyroby ze skór welurowych.
Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej, ochrony środowiska oraz wymagania ergonomii dotyczące produkcji futrzarskiej.

3. Ćwiczenia

- Dobieranie przyborów, narzędzi i maszyn do krojenia i szycia.
- Wykonywanie reperacji skór futerkowych.
- Stosowanie technik zmieniających profile skór futerkowych - wysuwanie, galonowanie, miksowanie, wyokraglanie skór.
- Planowanie układów skór stosowanych na różne wyroby odzieży futrzanej.
- Wykonywanie pomocniczych szablonów do łączenia i rozkroju skór futerkowych.
- Wykonywanie podstawowych węzłów technologicznych odzieży futrzanej.
- Wykonywanie odszyć dziurek i kieszeni w wyrobach ze skór welurowych.

4. Środki dydaktyczne

Katalogi wyrobów futrzarskich.
Kolekcja skór futerkowych.
Plansze poglądowe dotyczące wykonania węzłów technologicznych wyrobów odzieżowych.
Narzędzia i przybory kuśnierskie.
Maszyny i urządzenia do produkcji wyrobów futrzarskich.
Instrukcje obsługi maszyn.
Manekiny krawieckie.
Materiały podstawowe i pomocnicze do produkcji wyrobów futrzarskich.
Dokumentacje techniczno-technologiczne wyrobów futrzarskich.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Program jednostki modułowej obejmuje treści dotyczące wykonywania odzieży futrzanej.

Wskazane jest stosowanie następujących metod nauczania: pokazu z instruktażem, ćwiczeń praktycznych.

Przed przystąpieniem do wykonywania zadań praktycznych należy zapoznać uczniów z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska obowiązującymi na poszczególnych stanowiskach pracy.

Zajęcia należy realizować w warsztatach szkolnych lub w zakładach produkcyjnych. Uczniowie powinni wykonywać ćwiczenia w grupie do 15 osób, indywidualnie lub w zespołach 2–3 osobowych.

Podczas realizacji programu należy kształtować umiejętności związane z dobieraniem, reperacją i rozkrojem skór futerkowych, wykrojeniem elementów wyrobów kuśnierskich, przygotowaniem i obsługą podstawowych maszyn szwalniczych oraz wykonywaniem wyrobu futrzarskiego.

W procesie nauczania - uczenia się należy przestrzegać zasady stopniowania trudności oraz wykorzystać wiadomości i umiejętności uczniów ukształtowane podczas zrealizowanych dotychczas programów jednostek modułów ogólnozawodowych i zawodowych.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno odbywać się systematycznie podczas realizacji programu jednostki modułowej, na podstawie kryteriów przedstawionych na początku zajęć.

Wskazane jest stosowanie następujących metod oceniania: sprawdzianów ustnych, testów sprawdzających wiedzę teoretyczną niezbędną do realizacji zadań praktycznych oraz obserwację czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.

W procesie oceniania należy zwrócić szczególną uwagę na:

- organizację stanowiska pracy,
- przygotowania do pracy i użytkowanie maszyn,
- wykonywanie węzłów technologicznych i wyrobów,
- wykonywanie wyrobu zgodnie z projektem,
- jakość wykonanego wyrobu,
- stosowanie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska.

Ocenianie osiągnięć uczniów powinno odbywać się zgodnie z obowiązującą skalą ocen.

Jednostka modułowa 743 [02].Z2.05

Wykonywanie galanterii futrzanej

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- rozróżnić wyroby galanterii futrzanej,
- zorganizować stanowisko pracy zgodnie z wymaganiami ergonomii,
- określić etapy wykonywania wyrobów galanterii futrzanej,
- dobrać skóry futerkowe do rodzaju wykonywanego wyrobu,
- dobrać techniki rozkroju do rodzaju skór i rodzaju wyrobu,
- dobrać techniki zmiany profilu skór w zależności od kształtu, charakteru wyrobu i rodzaju skór,
- dobrać materiały pomocnicze i dodatki do wykończenia wyrobu,
- rozróżnić sposoby wykończenia galanterii futrzanej,
- dobrać sposób wykończenia do rodzaju wyrobu,
- wykonać wyrób galanteryjny według dokumentacji techniczno-technologicznej i modelu,
- posłużyć się formami czapniczymi i szablonami do modelowania kształtu nakryć głowy,
- zastosować elementy zdobnicze w różnych wyrobach galanteryjnych futrzanych zgodnie tendencjami mody,
- zastosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska.

2. Materiał nauczania

Rodzaje i charakterystyka wyrobów galanterii futrzanej.

Organizacja stanowiska pracy.

Materiały podstawowe i pomocnicze do produkcji wyrobów.

Etapy wykonywania wyrobów galanteryjnych futrzanych.

Techniki wykonywania wyrobów galanteryjnych dostosowane do rodzaju surowca i zleconego modelu.

Elementy zdobnicze w wyrobach galanterii futrzanej.

Ocena jakości wyrobów galanterii futrzanej.

Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska dotyczące produkcji wyrobów galanterii futrzanej.

3. Ćwiczenia

- Rozpoznawanie wyrobów galanterii futrzanej.
- Dobieranie skór futerkowych na różne wyroby galanteryjne.
- Przygotowywanie form wyrobów galanteryjnych.

- Opracowywanie układu szablonów na skórach dla różnych wyrobów galanterii futrzanej.
- Dobieranie materiałów pomocniczych do galanterii futrzanej.
- Wykonywanie czapki damskiej formowanej na klocku.
- Wykonywanie czapki męskiej z zastosowaniem form skór płaskich do rozkroju.
- Wykonywanie nakładanego kołnierza.
- Wykonywanie szalika ze skór futerkowych.
- Wykonywanie rękawic z odpadów skór welurowych.

4. Środki dydaktyczne

Wyroby galanteryjne.

Podstawowe i pomocnicze materiały do wykonywania wyrobów galanterii futrzanej.

Plansze ilustrujące różne wyroby galanterii futrzanej.

Formy płaskie i szablony wyrobów galanterii futrzanej.

Formy czapnicze – klocki do modelowania kształtu nakryć głowy.

Maszyny, narzędzia i przybory do szycia.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Program jednostki modułowej obejmuje treści dotyczące wykonywania wyrobów galanterii futrzanej.

Wskazane jest stosowanie następujących metod nauczania: pokazu z instruktażem oraz ćwiczeń praktycznych.

Przed przystąpieniem do wykonywania zadań praktycznych należy zapoznać uczniów z przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska obowiązującymi na poszczególnych stanowiskach pracy.

Zajęcia powinny odbywać się w warsztatach szkolnych lub zakładzie produkcyjnym, w grupie liczącej do 15 uczniów, indywidualnie lub z podziałem na zespoły 2 osobowe.

Szczególne uwagi należy zwrócić na kształtowanie takich cech osobowości jak staranność i dokładność podczas produkcji wyrobów galanterii futrzanej.

W procesie nauczania - uczenia się należy przestrzegać zasady stopniowania trudności oraz wykorzystać wiadomości i umiejętności uczniów ukształtowane podczas zrealizowanych dotychczas programów jednostek modułów ogólnozawodowych i zawodowych.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno odbywać się w trakcie realizacji programu jednostki modułowej na podstawie ustalonych kryteriów. Ocena powinna dotyczyć przede wszystkim poziomu opanowania przez uczniów umiejętności określonych w szczegółowych celach kształcenia.

Kontrola i ocena osiągnięć uczniów może być dokonywana za pomocą:

- sprawdzianów ustnych i pisemnych,
- testów osiągnięć szkolnych,
- obserwacji pracy uczniów podczas wykonywania zadań praktycznych,
- sprawdzianów praktycznych z zadaniami typu próba pracy.

Podczas obserwacji czynności uczniów wykonywanych podczas ćwiczeń szczególną uwagę należy zwrócić na:

- właściwą organizację stanowiska pracy oraz stosowanie bezpiecznych metod pracy,
- posługiwanie się dokumentacją techniczną,
- umiejętność zastosowania wiedzy teoretycznej w praktycznym działaniu,
- poprawne i staranne wykonywanie zadań.

W końcowej ocenie pracy uczniów należy brać pod uwagę wyniki stosowanych sprawdzianów i testów osiągnięć.

Proces sprawdzania i oceniania powinien być realizowany zgodnie z obowiązującą skalą ocen.

Jednostka modułowa 743[02].Z2.06

Wykonywanie usług kuśnierskich

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- scharakteryzować usługi kuśnierskie,
- zorganizować stanowisko pracy zgodnie z wymaganiami ergonomii,
- określić zasady obsługi klienta,
- zastosować zasady składowania i przechowywania materiałów futrzarskich i pomocniczych,
- określić kolejność prac przy wytwarzaniu określonej odzieży miarowej,
- wykonać samodzielnie projekt plastyczny wyrobu zgodnie z życzeniem klienta,
- wykonać projekt technologiczny wyrobu futrzarskiego,
- dobrać skóry i materiały wykończeniowe potrzebne do wykonania określonego wyrobu futrzarskiego,
- wykonać pomiary krawieckie figury klienta,
- dostosować szablony do wykonywanej usługi – wykonać modelowanie wtórne formy podstawowej,
- dobrać techniki wykonania wyrobu futrzarskiego,
- obliczyć ilość skór futerkowych i materiałów pomocniczych do uszycia wyrobu futrzarskiego,
- wykroić elementy wyrobu zgodnie z projektem,
- dobrać rodzaje szwów do operacji technologicznych,
- obsłużyć maszyny szwalnicze,
- zastosować ścięgi i szwy w określonej operacji technologicznej,
- przygotować wyrób futrzarski do miar,
- przeprowadzić pierwszą i drugą miarę wykonywanego wyrobu,
- nanieść poprawki krawieckie podczas miar i po ich dokonaniu,
- dobrać sposoby wykończania elementów wyrobów,
- wykonać wyrób futrzarski zgodnie z projektem, z materiałów własnych lub powierzonych przez klienta,
- sprawdzić zgodność wykonania wyrobu futrzarskiego z projektem,
- zastosować zasady racjonalnej gospodarki powierzonymi surowcami,
- obliczyć zużycie skór w produkcji usługowo-miarowej,
- obliczyć zużycie materiałów wykończeniowych w produkcji usługowo-miarowej,
- sporządzić kalkulację kosztów wykonania usługi,
- obliczyć cenę usługi,
- posłużyć się dokumentacją techniczną i technologiczną,
- wykonać przeróbki wyrobów futrzarskich zgodnie z życzeniami klientów,

- wykonać czynności związane z renowacją wyrobów futrzarskich,
- zastosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska.

2. Materiał nauczania

Charakterystyka i zakres produkcji usługowej.

Organizacja stanowiska pracy.

Obsługa klienta.

Zasady składowania i przechowywania materiałów futrzarskich i pomocniczych.

Projekt plastyczny i technologiczny wyrobu futrzarskiego.

Użytkowanie maszyn szwalniczych.

Etapy wykonywania różnych asortymentów wyrobów futrzarskich zgodnie z życzeniem klienta z materiałów własnych i powierzonych.

Metody, zasady oraz zakres wykonywanych napraw i przeróbek kuśnierskich.

Ocena jakości surowców i materiałów przeznaczonych do wykonania usługi.

Rozliczenia materiałowe.

Kalkulacje kosztów produkcji.

Ustalenie cen wyrobów usługowych i usług w zakresie napraw i renowacji.

Dokumentacja techniczna i technologiczna.

Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska.

3. Ćwiczenia

- Planowanie wyposażenia usługowej pracowni kuśnierskiej.
- Opracowywanie graficznego schematu usługowej pracowni kuśnierskiej.
- Obsługiwanie klienta podczas przyjmowania zlecenia wykonywania usługi - inscenizacja.
- Wypełnianie dokumentacji – zlecenia usługi.
- Dokonywanie pomiarów figury klienta ze szczególnym zwróceniem uwagi na budowę i ewentualne odchylenia od normy.
- Wykonywanie plastycznych projektów wyrobów futrzarskich zgodnie z wymaganiami klienta i tendencjami mody.
- Wykonywanie projektów technologicznych różnych wyrobów futrzarskich.
- Wykonywanie określonych wyrobów futrzarskich z różnych grup asortymentowych.
- Naprawianie i renowacja różnych wyrobów futrzarskich.

- Kalkulowanie kosztów związanych z wykonywaniem określonych usług.
- Wypełnianie dokumentacji obowiązującej w kuśnierskim zakładzie usługowym.

4. Środki dydaktyczne

Żurnale, katalogi, prospekty, zdjęcia wyrobów futrzarskich.

Próbki skór futerkowych i dodatków.

Wzorniki i szablony różnych wyrobów futrzarskich.

Narzędzia, maszyny i urządzenia kuśnierskie.

Instrukcja obsługi maszyn.

Materiały podstawowe i pomocnicze do wytwarzania wyrobów futrzarskich.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki jest poznanie przez uczniów organizacji, wyposażenia oraz działalności zakładu kuśnierskiego świadczącego usługi dla klientów.

W procesie nauczania – uczenia się powinny znaleźć zastosowanie następujące metody nauczania: tekstu przewodniego, projektów, dyskusji dydaktycznej oraz ćwiczeń praktycznych. Nauczyciel powinien przygotować do zajęć: teksty przewodnie, wzory dokumentów, poradniki oraz inne materiały źródłowe.

Uczniowie korzystając z pytań prowadzących i arkuszy ćwiczeń zawartych w tekstach przewodnich oraz z materiałów źródłowych, samodzielnie planują i wykonują ćwiczenia. Nauczyciel obserwuje, analizuje przebieg wykonywanych i udziela wyjaśnień ćwiczeń oraz pełni rolę doradcy.

W procesie kształcenia należy odwoływać się do umiejętności nabytych przez uczniów podczas realizacji programów jednostek dotyczących wykonywania odzieży futrzanej.

Ćwiczenia należy realizować w warsztatach szkolnych lub zakładzie produkcyjno-usługowym, w grupach do 15 osób podzielonych na zespoły 2-3 osobowe. Wskazane jest zorganizowanie wycieczki dydaktycznej do zakładu usługowego zajmującego się wykonywaniem odzieży futrzanej.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno odbywać się przez cały czas realizacji programu jednostki na podstawie określonych kryteriów.

Wiadomości i umiejętności uczniów niezbędne do realizacji zadań praktycznych mogą być sprawdzane za pomocą testów osiągnięć szkolnych. Zadania w teście mogą obejmować treści dotyczące technologii wytwarzania i cech odzieży futrzanej szytej na miarę, wyposażenia pracowni wytwarzania odzieży, kierunków postępu technicznego w produkcji odzieży futrzanej, zakresu działalności usługowej, zasad normowania zużycia materiałów.

Sprawdzanie umiejętności praktycznych może być realizowane w trakcie obserwacji czynności uczniów podczas wykonywania ćwiczeń praktycznych. Szczególną uwagę należy zwrócić na:

- organizowanie stanowiska pracy,
- dobieranie materiałów oraz techniki wykonania do rodzaju usługi,
- przestrzeganie kolejności prac podczas szycia odzieży futrzanej na miarę,
- sporządzanie dokumentów,
- operowanie zdobytą wiedzą oraz jej praktyczne zastosowanie podczas wytwarzania miarowej odzieży futrzanej,
- współpracę w zespole podczas wykonywania określonych zadań,
- samodzielność i jakość wykonywanej pracy,
- przestrzeganie dyscypliny pracy,
- przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej.

Kontrolę poprawności wykonywania ćwiczeń należy prowadzić podczas realizacji zadań i po ich wykonaniu. Uczeń powinien samodzielnie wykonać zadanie, dokonać jego oceny w oparciu o arkusz postępów. Nauczyciel dokonuje kontroli według tego samego arkusza, oceniając poprawność i staranność wykonanego zadania. Kontroli poprawności wykonywanych ćwiczeń powinni dokonywać również uczniowie pracujący w zespołach.

W ocenie końcowej osiągnięć uczniów, po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej należy uwzględnić wyniki sprawdzianów i testów osiągnięć szkolnych, poziom wykonania ćwiczeń oraz prezentację projektu.

Ocenianie osiągnięć uczniów powinno być zgodne z obowiązującą skalą ocen.

Moduł 743[02].Z3

Organizacja produkcji kuśnierskiej

1.Cele kształcenia

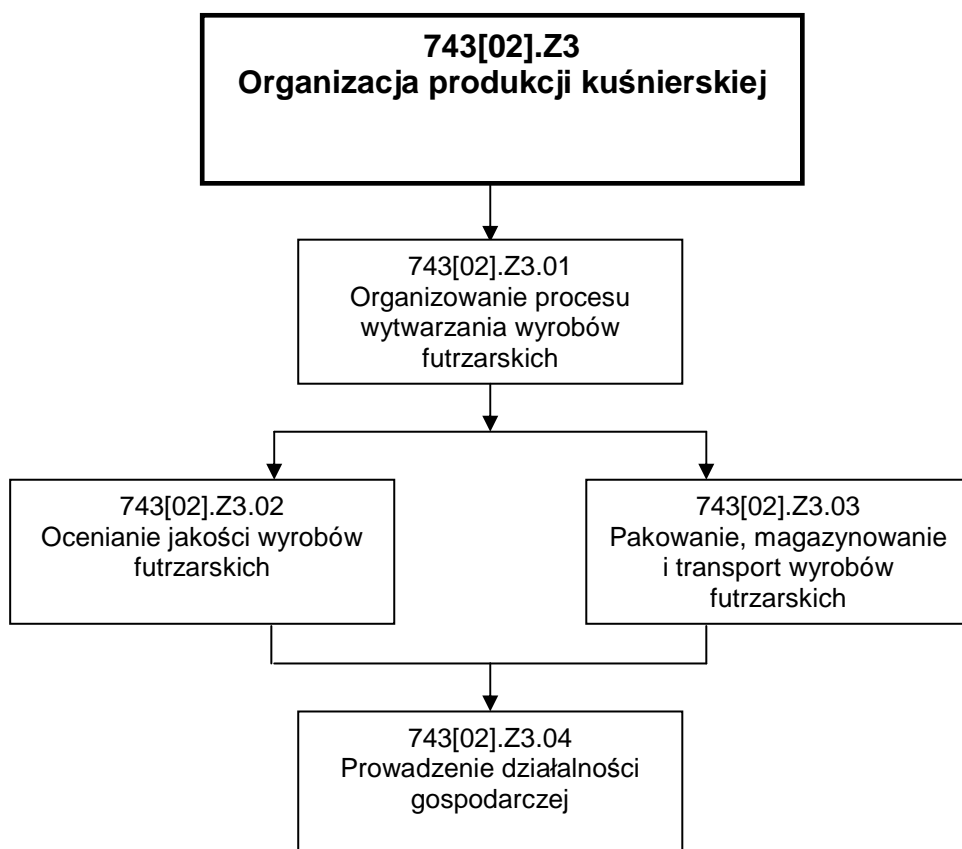
W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- organizować stanowisko pracy zgodnie z wymaganiami ergonomii,
- charakteryzować systemy organizacji produkcji stosowane w kuśnierskich zakładach produkcyjnych,
- posługiwać się dokumentacją techniczno-technologiczną procesu produkcyjnego,
- określać zasady podziału wyrobów futrzarskich na grupy i rodzaje asortymentowe,
- przeprowadzać kontrolę jakości produkcji w kolejnych fazach procesu wytwórczego,
- stosować zasady kontroli jakości wyrobów futrzarskich,
- określać zasady magazynowania oraz konserwacji skór futerkowych wyprawionych, materiałów pomocniczych i wyrobów futrzarskich,
- przygotowywać wyroby futrzarskie do transportu,
- charakteryzować zadania wytwórczości usługowo-miarowej,
- sporządzać dokumenty dotyczące zatrudnienia oraz działalności gospodarczej,
- rozróżniać rodzaje kosztów,
- sporządzać kalkulację wynikową i ustalić cenę wyrobu,
- przestrzegać zasad etycznego postępowania w działalności zawodowej,
- wyjaśniać podstawowe pojęcia gospodarki rynkowej,
- prowadzić działalność gospodarczą,
- przestrzegać przepisów kodeksu pracy,
- stosować aktywne metody poszukiwania pracy,
- podejmować decyzje w zakresie organizacji produkcji kuśnierskiej,
- stosować zasady współpracy i komunikować się z zespołem,
- doskonalić umiejętności zawodowe,
- stosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska.

4. Wykaz jednostek modułowych

Symbol jednostki modułowej	Nazwa jednostki modułowej	Orientacyjna liczba godzin na realizację
743[02].Z3.01	Organizowanie procesu wytwarzania wyrobów futrzarskich	48
743[02].Z3.02	Ocenianie jakości wyrobów futrzarskich	36
743[02].Z3.03	Pakowanie, magazynowanie i transport wyrobów futrzarskich	24
743[02].Z3.04	Prowadzenie działalności gospodarczej	36
	Razem	144

3. Schemat układu jednostek modułowych

4. Literatura

- Buczyńska L., Burzyński Cz.: Kuśnierstwo 2. WSiP, Warszawa 1986.
Burzyński Cz., Dzieża R., Suliga A., Duda J.: Kuśnierstwo. WNT, Warszawa 1986
Czyżewski H.: Krawiectwo. WSiP, Warszawa 1992.
Kazik R., Krawczyk J.: Technologia odzieży. WSiP, Warszawa 1998
Koradecka D. (red.): Bezpieczeństwo pracy i ergonomia. CIOP, Warszawa 1999.
Musiałkiewicz J.: Podstawy przedsiębiorczości. Ekonomik, Warszawa 2007
Parafianowicz Z.: Szkolny słownik odzieżowy. WSiP, Warszawa 2000
Sadowski T.: Materiałoznawstwo kuśnierskie. WSiP, Warszawa 1989
Wiśniewski A.: Marketing. WSiP, Warszawa 1997

Wykaz literatury należy aktualizować w miarę ukazywania się nowych pozycji wydawniczych.

Jednostka modułowa 743 [02].Z3.01

Organizowanie procesu wytwarzania wyrobów futrzarskich

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- scharakteryzować strukturę organizacyjną przedsiębiorstwa,
- scharakteryzować systemy organizacyjne produkcji stosowane zakładach kuśnierskich oraz usługowych pracowniach kuśnierskich,
- scharakteryzować zasady organizacji pracy w zakładach kuśnierskich,
- określić typy produkcji,
- wyjaśnić zasady organizowania stanowiska pracy w poszczególnych fazach procesu technologicznego zgodnie z wymaganiami ergonomii,
- określić zadania podstawowych działów produkcyjnych,
- posłużyć się dokumentacją procesu produkcyjnego,
- scharakteryzować dokumentację technologiczną procesu produkcyjnego,
- podzielić proces technologiczny na operacje w zestawieniu chronologicznym,
- określić składniki kalkulacji ceny wyrobu - koszty bezpośrednie i pośrednie,
- scharakteryzować normy zużycia materiałów: kalkulacyjno-techniczne i okresowo-rozliczeniowe,
- obliczyć normy kalkulacyjno-techniczne,
- sporządzić kalkulację ceny wyrobu na potrzeby rachunku kosztów,
- określić wpływ postępu technicznego na jakość i wydajność pracy w zakładach kuśnierskich,
- zastosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska.

2. Materiał nauczania

Struktura organizacyjna przedsiębiorstwa, systemy organizacyjne produkcji stosowane zakładach kuśnierskich oraz usługowych pracowniach kuśnierskich.

Organizacja stanowisk pracy w różnych działach produkcyjnych.

Proces technologiczny w produkcyjnych zakładach kuśnierskich.

Dokumentacja produkcyjna, rola dokumentacji w procesie produkcyjnym.

Normy zużycia materiałów.

Kalkulacje cen.

Dokumentacja techniczno-technologiczna produkcji.

Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej obowiązujące w zakładach produkcji wyrobów futrzarskich.

3. Ćwiczenia

- Analizowanie dokumentacji techniczno – technologicznej i organizacyjnej.
- Sporządzanie schematu organizacji pracy wydziału konfekcjonowania odzieży kuśnierskiej.
- Opracowywanie dokumentacji techniczno-technologicznej określonego wyrobu futrzarskiego.

4. Środki dydaktyczne

Schematy dotyczące organizacji produkcji kuśnierskiej.

Schemat wydziału produkcyjnego zakładu kuśnierskiego.

Dokumentacja techniczno-technologiczna produkcji różnych wyrobów futrzarskich.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki jest poznanie przez uczniów organizacji procesu produkcyjnego wyrobów futrzarskich.

W procesie nauczania – uczenia się powinny znaleźć zastosowanie następujące metody nauczania: tekstu przewodniego, projektów, dyskusji dydaktycznej oraz ćwiczeń praktycznych.

Uczniowie korzystając z pytań prowadzących i arkuszy ćwiczeń zawartych w tekstach przewodnich oraz z materiałów źródłowych, samodzielnie planują i wykonują ćwiczenia. Nauczyciel obserwuje i analizuje przebieg wykonywanych ćwiczeń.

Nauczyciel powinien przygotować do zajęć: teksty przewodnie, wzory dokumentów, poradniki oraz inne materiały źródłowe.

Ćwiczenia należy realizować w warsztatach szkolnych lub zakładzie produkcyjno-usługowym, w grupach do 15 osób, podzielonych na zespoły 2-3 osobowe.

W celu zapoznania uczniów z nowoczesną technologią produkcji i organizacją pracy wskazane jest organizowanie wycieczek dydaktycznych do zakładów produkcyjnych.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno odbywać się systematycznie podczas realizacji programu jednostki modułowej, na podstawie określonych kryteriów. Kryteria oceniania powinny uwzględniać poziom wiadomości oraz zakres opanowania przez uczniów umiejętności założonych w szczegółowych celach kształcenia.

Osiągnięcia uczniów można oceniać na podstawie:

- sprawdzianów ustnych i pisemnych,
- testów osiągnięć szkolnych,
- obserwacji pracy ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.

Podczas kontroli i oceny wiedzy teoretycznej należy zwracać uwagę na merytoryczną jakość wypowiedzi i właściwe stosowanie terminologii zawodowej.

Po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej proponuje się przeprowadzenie testu pisemnego z zadaniami zamkniętymi (wielokrotnego wyboru) i otwartymi (krótkiej lub rozszerzonej odpowiedzi).

W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich zastosowanych przez nauczyciela metod sprawdzania osiągnięć uczniów.

Jednostka modułowa 743 [02].Z3.02

Ocenianie jakości wyrobów futrzarskich

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- określić sposoby przeprowadzania kontroli jakości skór futerkowych, materiałów, pomocniczych i dodatków,
- określić sposoby przeprowadzania kontroli międzyoperacyjnej,
- posłużyć się przyrządami do pomiaru elementów wyrobu,
- dokonać kontroli międzyoperacyjnej,
- wykonać badania organoleptyczne elementów wyrobów oraz określić ich zgodność z dokumentacją techniczno-technologiczną i obowiązującymi normami,
- rozpoznać błędy powstałe w trakcie wykonywania wyrobu,
- określić przyczyny powstawania błędów w procesie konfekcjonowania wyrobów futrzarskich,
- dokonać podziału gotowych wyrobów futrzarskich na rodzaje i grupy asortymentowe,
- określić sposoby przeprowadzania kontroli gotowego wyrobu futrzarskiego,
- określić podstawowe wskaźniki klasyfikacji gotowych wyrobów futrzarskich,
- określić zasady klasyfikacji gotowych wyrobów futrzarskich,
- dokonać kontroli i klasyfikacji gotowych wyrobów futrzarskich,
- określić wyposażenie stanowiska pracy kontrolera jakości wyrobów,
- wyjaśnić zasady zarządzania przez jakość – normy serii ISO 9000.

2. Materiał nauczania

Kontrola międzyoperacyjna w procesie produkcji wyrobów futrzarskich.

Zakres kontroli jakości.

Podstawowe przyrządy pomiarowe do przeprowadzania kontroli międzyoperacyjnej.

Badania organoleptyczne surowców i półfabrykatów.

Samokontrola procesu produkcji.

Normy i wymagania techniczne dotyczące jakości wyrobów futrzarskich.

Przyczyny powstawania błędów podczas konfekcjonowania wyrobów futrzarskich.

Kontrola jakości wyrobów gotowych, metody kontroli i rodzaje badań.

Stanowisko pracy kontrolera jakości wyrobów gotowych.

Podstawy klasyfikacji jakościowej wyrobów futrzarskich.

3. Ćwiczenia

- Analizowanie błędów w wykonaniu wyrobów futrzarskich i proponowanie sposobu ich usunięcia.
- Określanie przyczyn wad i błędów w produkowanych wyrobach, powstałych w trakcie procesu konfekcjonowania.
- Porównanie wyników przeprowadzonej kontroli międzyoperacyjnej z dokumentacją techniczno-technologiczną i obowiązującymi normami.
- Dokonywanie organoleptycznej oceny materiałów i półfabrykatów.
- Organizowanie stanowiska pracy kontrolera jakości.
- Ocenianie jakości wyrobów gotowych na podstawie norm i dokumentacji technicznej.

4. Środki dydaktyczne

Normy przedmiotowe dotyczące wyrobów futrzarskich.

Przyrządy kontrolno-pomiarowe do określania jakości wyrobów futrzarskich.

Dokumentacje techniczno-technologiczne.

Elementy wyrobów futrzarskich z różnych etapów produkcji.

Wyroby futrzarskie z poszczególnych grup asortymentowych.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Program jednostki modułowej obejmuje treści dotyczące samokontroli w procesie produkcji, kontroli międzyoperacyjnej oraz kontroli i klasyfikacji jakościowej gotowych wyrobów futrzarskich.

Wskazane jest stosowanie następujących metod nauczania:

- tekstu przewodniego,
- pokazu z objaśnieniem,
- pokazu z instruktażem,
- ćwiczeń praktycznych.

Podczas realizacji programu jednostki modułowej należy zwracać szczególną uwagę na:

- rozróżnianie czynników mających wpływ na ocenę i klasyfikację wyrobów futrzarskich,
- ocenianie jakości gotowego wyrobu na podstawie badań organoleptycznych,
- klasyfikowanie wyrobów futrzarskich według obowiązujących norm jakościowych i dokumentacji techniczno-technologicznej.

Zajęcia powinny odbywać się w warsztatach szkolnych oraz zakładach produkcyjnych, w grupie liczącej do 15 uczniów. Ćwiczenia praktyczne mogą być wykonywane indywidualnie lub z podziałem na zespoły 2 osobowe.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów należy przeprowadzać systematycznie na podstawie określonych kryteriów.

Osiągnięcia uczniów można oceniać na podstawie:

- sprawdzianów ustnych i pisemnych,
- testów osiągnięć szkolnych,
- obserwacji pracy ucznia podczas wykonywania ćwiczeń,

Systematyczne sprawdzanie i ocenianie umiejętności uczniów ma na celu monitorowanie stopnia osiągnięcia założonych celów kształcenia oraz dobór skutecznych metod pracy z uczniem.

Sprawdzając umiejętności uczniów należy zwrócić szczególną uwagę na:

- organizację stanowiska pracy,
- dobór metod badań do rodzaju wyrobu,
- dobór przyrządów pomiarowych do oceny określonego wyrobu futrzarskiego,
- klasyfikowanie wyrobów do poszczególnych gatunków,
- posługiwanie się dokumentacją techniczno-technologiczną.

W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich, stosowanych przez nauczyciela, metod sprawdzania osiągnięć uczniów.

Proces sprawdzania i oceniania osiągnięć uczniów powinien być realizowany zgodnie z obowiązującą skalą ocen.

Jednostka modułowa 743[02].Z3.03

Pakowanie, magazynowanie i transport wyrobów futrzarskich

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- określić zasady cechowania gotowych wyrobów futrzarskich,
- wyjaśnić zasady pakowania i transportu gotowych wyrobów,
- dobrać sposoby pakowania do rodzaju wyrobów,
- zapakować wyroby zgodnie z obowiązującymi zasadami i wymaganiami odbiorcy,
- określić wymagania techniczne dla pomieszczeń i urządzeń do magazynowania i przechowywania wyrobów futrzarskich,
- określić wyposażenie magazynu wyrobów futrzarskich,
- określić zasady magazynowania wyrobów futrzarskich,
- zastosować zasady magazynowania skór futerkowych, materiałów wykończeniowych i wyrobów gotowych,
- scharakteryzować szkodniki skór futerkowych i określić sposoby ich zwalczania,
- wymienić rodzaje transportu wewnętrznego,
- określić zasady transportu wyrobów futrzarskich,
- scharakteryzować urządzenia do transportu wyrobów futrzarskich,
- określić ogólne zasady eksploatacji i obsługi typowych urządzeń transportowych,
- określić zasady konserwacji i użytkowania wyrobów futrzarskich,
- zastosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej.

2. Materiał nauczania

Cechowanie wyrobów futrzarskich.

Rodzaje oraz zasady doboru opakowań.

Urządzenia i wyposażenie magazynów skór futerkowych i wyrobów futrzarskich.

Warunki przechowywania wyrobów futrzarskich w pomieszczeniach magazynowych.

Magazynowanie surowców i materiałów pomocniczych.

Szkodniki skór futerkowych i sposoby ich zwalczania.

Zasady użytkowania i konserwacji wyrobów futrzarskich.

Zasady bezpiecznego transportu półfabrykatów i wyrobów gotowych.

Transport wewnętrzny wyrobów futrzarskich.

Przygotowanie gotowych wyrobów futrzarskich do transportu.

Urządzenia i środki do transportu wyrobów futrzarskich.

Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej obowiązujące podczas pakowania, magazynowania i transportu wyrobów futrzarskich.

3. Ćwiczenia

- Cechowanie gotowych, sklasyfikowanych wyrobów futrzarskich zgodnie z obowiązującymi normami.
- Pakowanie wyrobów futrzarskich z różnych grup asortymentowych.
- Dobieranie sposobu przechowania w zależności od wielkości i rodzaju wyrobów.
- Rozpoznawanie wyposażenia pomieszczeń magazynowych.
- Ustalanie warunków magazynowania wyrobów futrzarskich.
- Mierzenie temperatury i wilgotności powietrza w magazynie, porównywanie wyników badań z obowiązującymi wymaganiami.
- Składowanie wyrobów w pomieszczeniach magazynowych zgodnie z obowiązującymi zasadami.
- Zabezpieczanie skór futerkowych i gotowych wyrobów futrzarskich przed szkodnikami.
- Analizowanie katalogów urządzeń do transportu wewnętrznego.

4. Środki dydaktyczne

Plansze, tablice, foliogramy, schematy obrazujące wyposażenie magazynu wyrobów futrzarskich i warunki ich przechowywania.

Zestaw norm przedmiotowych i czynnościowych dotyczących pakowania, magazynowania i transportu.

Foliogramy lub tablice z graficznymi znakami informacyjnymi dotyczącymi konserwacji i użytkowania wyrobów futrzarskich.

Katalogi lub foliogramy urządzeń transportowych.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności pakowania, przechowywania i transportu wyrobów futrzarskich.

Wskazane jest stosowanie takich metod nauczania jak: pokaz z objaśnieniem, tekst przewodni oraz ćwiczenia praktyczne.

Przed przystąpieniem do wykonywania ćwiczeń należy zapoznać uczniów z zakresem i rodzajem wykonywanych zadań. Podczas wykonywania ćwiczeń przez uczniów nauczyciel obserwuje i analizuje ich przebieg oraz pełni rolę doradcy.

W trakcie realizacji zadań należy zwracać uwagę na przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej.

Zajęcia powinny być prowadzone w warsztatach szkolnych lub w zakładzie produkcyjnym. Ćwiczenia powinny być realizowane w grupie do 15 osób, w zespołach 2 osobowych.

Podczas zajęć pracy należy umożliwić uczniom korzystanie z różnych źródeł informacji zawodowej.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno odbywać się w trakcie realizacji programu jednostki modułowej na podstawie ustalonych kryteriów.

Kontrola i ocena poziomu opanowania przez uczniów umiejętności określonych w szczegółowych celach kształcenia może być dokonywana za pomocą:

- sprawdzianów ustnych i pisemnych,
 - testów osiągnięć szkolnych,
 - obserwacji pracy uczniów podczas wykonywania zadań praktycznych.
- Podczas kontroli i oceny dokonywanej w formie ustnej i pisemnej należy zwracać uwagę na operowanie zdobytą wiedzą, merytoryczną jakość wypowiedzi, stosowanie poprawnej terminologii zawodowej.

Dokonując obserwacji czynności uczniów podczas wykonywania ćwiczeń należy zwracać uwagę na:

- cechowanie wyrobów kuśnierskich,
- dobieranie sposobu pakowania do asortymentu wyrobów,
- dobieranie sposobu przechowania w zależności od wielkości i rodzaju wyrobów.

Kontrolę poprawności wykonania ćwiczeń należy prowadzić w trakcie i po ich realizacji.

W ocenie końcowej pracy uczniów należy uwzględniać wyniki stosowanych sprawdzianów i testów osiągnięć.

Ocenianie osiągnięć uczniów powinno odbywać się zgodnie z obowiązującą skalą ocen.

Jednostka modułowa 743 [02].Z3.04

Prowadzenie działalności gospodarczej

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- posłużyć się podstawowymi pojęciami ekonomicznymi,
- wyjaśnić istotę mechanizmów rynkowych,
- określić relacje między popytem, podażą a ceną,
- sklasyfikować podmioty gospodarcze według normy prawnej,
- określić różnice w funkcjonowaniu zakładu miarowo-usługowego i przedsiębiorstwa przemysłowego,
- określić zasady postępowania przy podejmowaniu działalności gospodarczej i prowadzeniu własnego przedsiębiorstwa,
- przygotować dokumentację związaną z rozpoczęciem działalności gospodarczej,
- zastosować przepisy prawa cywilnego i handlowego,
- określić źródła pozyskania środków finansowych,
- dokonać rozliczenia ubezpieczeń społecznych i podatków,
- określić zasady organizacji i zarządzania przedsiębiorstwem,
- zastosować zasady współpracy i komunikowania się z zespołem,
- określić prawa i obowiązki pracownika zawierającego umowę o pracę i umowę – zlecenie,
- przygotować dokumenty dotyczące zatrudnienia pracownika,
- zastosować formy aktywnego poszukiwania pracy,
- przeprowadzić rozmowę kwalifikacyjną,
- zastosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska obowiązujące w kuśnierstwie.

2. Materiał nauczania

Podstawowe pojęcia i kategorie ekonomiczne.

Gospodarka rynkowa, podmioty gospodarcze.

Popyt, podaż, cena.

Wytwarzanie wyrobów futrzarskich w zakładzie miarowo-usługowym i przedsiębiorstwie przemysłowym.

Podejmowanie działalności gospodarczej.

Dokumentacja związana z podejmowaniem i prowadzeniem działalności gospodarczej.

Przepisy prawa związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Pozyskiwanie środków finansowych.

Rozliczanie ubezpieczeń społecznych i podatków.

Organizacja i zarządzanie przedsiębiorstwem.

Aktywne poszukiwanie pracy.

Rozmowa kwalifikacyjna.

Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska obowiązujące w kuźnierstwie.

3. Ćwiczenia

- Analiza dokumentacji i procedur uruchomienia działalności gospodarczej.
- Wypełnianie dokumentów i druków w podanej kolejności, niezbędnych do rozpoczęcia działalności gospodarczej.
- Wypełnianie druków rozliczenia ubezpieczeń społecznych.
- Wypełnianie druków rozliczenia podatków.
- Przygotowywanie dokumentów niezbędnych do ubiegania się o pracę.
- Prowadzenie rozmów kwalifikacyjnych: kandydat – pracodawca (inscenizacja).

4. Środki dydaktyczne

Wybrane przepisy prawa dotyczące funkcjonowania przedsiębiorstwa.

Rejestry sprzedaży.

Druki lub kserokopie druków związanych z prowadzeniem rozliczeń podatkowych.

Oferty kredytowe banków.

Druki lub kserokopie druków związanych z ewidencją działalności gospodarczej.

Plansze obrazujące przykładowe systemy organizacji podmiotów gospodarczych.

Różne rodzaje druków.

Podatkowa księga przychodów i rozchodów.

Wzór ewidencji przychodów i rozchodów.

Wzory życiorysu oraz listu motywacyjnego.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Program jednostki modułowej obejmuje treści dotyczące zarządzania przedsiębiorstwem. Celem realizacji programu jednostki jest kształtowanie umiejętności aktywnego udziału w życiu gospodarczym.

W procesie dydaktycznym zalecane są następujące metody nauczania: tekstu przewodniego, sytuacyjna, metoda projektów, dyskusji dydaktycznej oraz ćwiczeń.

Nauczyciel powinien przygotować do zajęć: teksty przewodnie, wzory dokumentów, poradniki oraz inne materiały źródłowe.

Uczniowie korzystając z pytań prowadzących i arkuszy ćwiczeń zawartych w tekstach przewodnich oraz z materiałów źródłowych, samodzielnie planują i wykonują ćwiczenia. Nauczyciel obserwuje i analizuje przebieg wykonywanych ćwiczeń, pełni rolę doradcy i udziela wyjaśnień.

Metodę projektów można zastosować do opracowywania projektów dotyczących planowania działalności przedsiębiorstwa oraz biznesplanu określonego przedsięwzięcia. Metodę dyskusji dydaktycznej można wykorzystać do kształtowania umiejętności wyboru formy prowadzenia działalności gospodarczej. Ćwiczenia należy realizować w grupach liczących do 15 osób.

Wskazane jest również zorganizowanie wycieczki dydaktycznej do urzędu pracy, gdzie uczniowie zapoznają się z rodzajem i zakresem działalności na rzecz osób poszukujących pracy.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno odbywać się w trakcie realizacji programu jednostki modułowej na podstawie kryteriów przedstawionych na początku zajęć.

Osiągnięcia uczniów należy oceniać na podstawie ustnych oraz pisemnych sprawdzianów i testów osiągnięć szkolnych oraz obserwacji pracy ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.

Ocena osiągnięć edukacyjnych ucznia powinna uwzględniać:

- posługiwanie się terminologią dotyczącą działalności gospodarczej,
- korzystanie z różnych źródeł informacji,
- organizowanie pracy,
- sporządzanie dokumentacji związanej z podejmowaniem i prowadzeniem działalności gospodarczej,
- planowanie działalności przedsiębiorstwa,
- obliczanie przychodów, kosztów uzyskania przychodów i dochodów,
- wypełnianie dokumentów podatkowych,
- staranność, dokładność, poprawność oraz czas wykonania zadania.

Ocena osiągnięć uczniów powinna aktywizować i mobilizować do pracy zarówno ucznia, jak i nauczyciela.

W końcowej ocenie osiągnięć uczniów należy uwzględnić wyniki wszystkich metod oceniania stosowanych przez nauczyciela.

Ocenianie osiągnięć uczniów powinno odbywać się zgodnie z obowiązującą skalą ocen.